

VOL. XXII.

SEPTEMBER - RUGSĖJO, 1936

NO. 9 - 390

STUDENTU ZODIS
 Mariapolis College
 Thompson, Conn.

L. VYČIU XXIV SEIMO DELEGATAI, PROVIDENCE, R. I.

VYTIS—The Knight

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

— Subscriptions —

Yearly \$1.80 Foreign Countries \$2.00
Single Copy 15c.

V Y T I S

4736 South Wood St.

Chicago, Illinois

Phone Lafayette 6298

Editor Attorney A. Lapinskas

Managing Editor Al. Manstavičius

Korespondencijos ir įvairūs raštai turi pasiekti „Vytį“ prieš 5tą kiekvieno mėnesio jei norima kad raštai tilptų to paties mėnesio „Vytį“.

BUILDING FOND has \$568.36

In the last issue of “Vytis” we informed you that with the month September we will renew our efforts to raise new funds for the building fund. The officers of the Supreme Council suggest that each and every council inaugurate a Building Fund Drive. Collect a nickel or so during your socials and remit the collections to the Supreme Council. Let's see, if we can't raise the fund to \$600.00 by the middle of October.

RECEIPTS FOR AUGUST

The Secretary reports that during the month of August she received the following sums:

112 Chicago, Ill.	\$1.20
30 Westfield, Mass,	1.40
90 Harrison-Kearny, N. J.40
5 Chicago, Ill.60
41 Brooklyn, N. Y.	1.20
110 Maspeth, N. Y.	1.60
66 Omaha, Neb.	1.00
116 So. Worcester, Mass.	4.20
17 So. Boston, Mass.	1.90
Chicago District (donation)	100.00
TOTAL	\$113.70

We like to call your attention to the fact that the Supreme Council does not receive \$100. donations every month from the Chicago District. Please bear in mind that we are not able to publish the “Vytis” for \$13.70 a month, and urge the members of the different councils to remit dues more punctually.

JUST A REMINDER...

No doubt, your delegates have told you that the last Convention at Providence, R. I. decided that the Vytis will not be sent to suspended members. Kindly see your council secretary and check up

whether you are paid up to date. The Supreme Council Secretary suggests that members pay their dues for at least six months in advance. Thus you will cooperate financially with the Supreme Council and aid it in the publication of the “Vytis”.

Acquaint your friends with VYTIS

Some members are accustomed to destroy the “Vytis” as soon as they glance through its pages. Why be so hasty to destroy the magazine of your organization? Did it ever occur to you that your friends might be interested to read the “Vytis”? After you read this month's issue, pass it on to your Lithuanian friend. You can never tell — he might become a member of your council.

THE CONVENTION SPIRIT MUST PREVAIL this year if we want to accomplish something. Do you recall that everyone was ready to work for the improvement of the organization? Do you recall how at the moment of parting the convention delegates promised to work more sincerely for our cause? Yet to this day very little enthusiasm was displayed. You don't mean to say that the heat is keeping you down. Remember October is here, and that is an Autumn month.

Put aside your dreams and get to work. This is the year of our SILVER JUBILEE year.

READ THIS PAGE EVERY MONTH For Ideas and Regular Business pertaining to the **Knights of Lithuania.**

Subscribers: Any Change in Your Address should be reported **Direct** to us **Two Weeks Before** it is to take **Effect** and not through your postmaster or other agencies. The slightest delay in changing and correcting addresses is sure to result in loss of copies of “VYTIS”. The Post Office Department will no longer permit the delivery of mail incorrectly addressed and second class mail will not be forwarded. **Notify Us** at once of any error in your present address label:

“VYTIS” — 4736 S. Wood St.,
Chicago, Illinois.

CENTRO VALDYBA

1936—1937 METAMS

Kun. J. Vaitekūnas, Dvasios Vadas,
349 Smith St., Providence, R. I.
A. J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.
P. Razvadauskas, I Vice Pirmininkas,
16 Winfield St., Boston, Mass.,
Joseph C. Peters, II Vice Pirm.,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
John Bačinskas, Išdininkas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.
Edw. Staniulis, Išdo Globėjas,
106 Lafayette, St., Paterson, N. J.
S. Vilkelis. Išdo Globėjas,
2137 Eevergreen Ave., Chicago, Ill.

Spaustuvės Direktorai:

Adv. Konnie J. Savickus,
2054 Powell Ave., Chicago, Ill.
Kun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave.,
Chicago, Ill.
Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.

MAŽIAU KALBŲ — DAUGIAU DARBŲ

Kiekvieną vasarą, beveik, visos Amerikos lietuvių organizacijos turi savo suvažiavimus, kuriuose daug laiko praleidžia įvairiems sveikinimams, detališkiems raportams, nusiskundžiama varginga organizacijos padėtimi. Suaugusiųjų organizacijų vadai nusiskundžia jaunimu, kad jis nesirašo į jų organizacijas; o jaunieji skundžiasi, kad seniai jų neremia ir nesidomauja jų tautine darbuote. Tiek vieni, tiek antri pasako tikrai dalį teisybės, o visą kitą nepamato arba nenori pamatyti. Kiekviena organizacija, jaučiasi, tarytum, jai vienai buvo skirta suorganizuoti visą lietuvių išėviją po savo sparnais, visai nepaisant kitų. Būtų daug geriau, jei tų skirtingų organizacijų vadai pradėtų artimesnį bendravimą, susipažintų su idėjomis, ir tada vieningai ir sutartinai pradėtų darbą.

Lietuvos Vyčių organizacija būdama Amerikos lietuvių katalikų jaunimo seniausia organizacija, išugdžiusi ne vieną dabartinį, visuomenės veikėją turėtų nusipurtinti tas senumo ypatybes, kurias slinkdami metai jai atneša, ir parodyti tikro aktyvumo. Juk visų lietuvių katalikiškų organizacijų seimai įvykę šią vasarą pažadėjo remti L. Vyčių organizacijos veikimą savo apie linkėse. Tat ko gi mes laukiame? Ar norime, kad visas Amerikos jaunimas pats į mūsų prieglobstį ateitų, kada mes patys nerodome jokio entuziazmo? Ne, tuč tuojau kiekvienos apie linkės kuopa, apskritys turėtų susipažinti su jų apylinkėj esamais jaunuoliais, jų vadais, ir vyresniaisiais vadais, ir pritraukti į Vyčių kuopą. Neturėtų būti Amerikoj lietuviškos parapijos, kur nebūtų L. Vyčių kuopos! Šiais 25 metais savo gyvavimo mes esame pasiryžę stoti darban ne vien žodžiais, pažadais, bet tikru darbu, ir tikimės, kad rasime pakankamai pritarimo.

Šv. Rašto priežodis sako: „Klebenkite, ir bus jums atidaryta; prašykite, o bus jums duota“. Tas priežodis turėtų būti kiekvienam jaunuoliui pamokymas ir padorinimas siekime savo tikslo. Nenoromis tenka prisipažinti praeities klaidą, kurią ne vienas padarėme: mes nuolat prašome ir prašome, bet niekas tų prašymų, tur but, negirdėjo, nes neklebenome. Todel šiais metais, pradėdant spalio m. „Vytis“ pradės klebenti į kiekvieno kataliko visuomenininko duris ir tikisi, kad jam duris bus atdarytos ir jo prašymas išpildytas nors ir dalinai.

JAU METAS...

Jau metas, Vytį, atgaivinti,
Pirmesnę dvasią; pasivyti
Lietuvos pažangą ir stot
Eilėsna jos sūnų gerųjų,
Jos kalbą papročius dabot
Ir pamylėt ją ištikrųjų.

Jau metas, Vytį, pamatyti,
Kaip mūs tautos vaikai suvytę,
Lyg sūnūs amžino bedalio,
Atkrinta nuo kamieno žalio,
Paneigia papročius tėvų,
Darbuojas, — bet ne tarp savų...

Jau metas, Vytį, pastatyti
Augštai lietuviškąjį Vytį
Ir po tautine vėliava
Peskelbti, kad sunki kova
Laimėta, nes ir vėl mūs Vyčiai
Gyvena Tautai ir Bažnyčiai!

—J.K.

Minėkime Vilniaus Gedulo Dieną

Spalio m. 9 d. sukanka lygiai šešiolika metų nuo Vilniaus pagrobimo. Kadangi Vilnija kiekvienam lietuviui brangi, ir kadangi visi trokštame atgauti Lietuvos širdį, tai Vyčių kuopos, apskričiai raginami suruošti tai dienai atatinamas paskaitas ir programus.

BAŽNYČIA DYKUMOJE

Vienas turtingas prancūzas, vardu Lazaretas, prieš porą metų išvyko automobiliu per Saharos dykumą. Bet bekeliaujant staiga jį ir jo palydovus užklupo baisus dykumos viesulas — samunas. Bematant smėlys užpylė kelius ir apnešė automobilį. Samunas nešė didžiausį smėlio kalną. Nebuvo vilties išsigelbėti, tik vienas Lazeretas nenustojo vilties. Akyvaizduoje grėsiančios mirties pasižadėjo, kad jeigu pavyks koku nors būdu išsigelbėti, tai toje vietoje pastatysias bažnyčią. Po trijų dienų išsiųsta gelbėjimo ekspedicija surado nelaiminguosius ir išgelbėjo.

Sugrįžęs tėvynėn Lazaretas pradėjo vykdyti savo pasižadėjimą. Nesenai specialiais automobiliais išvažiavo darbininkų grupę ir nusivežė reikalingą medžiagą bažnyčios pamatams padėti.

Tlaigi, neužilgo Afrikos dykumoje Sacharoje, 200 klm. nuo Kufros oazės išaugo pirmoji didžiulė akmeninė bažnyčia.

—„J. D.“

RAŠTININKĖS UŽRAŠAI

SVEIKINAME gerbiama kun. Joną Vaitekuną Lietuvos Vyčių Organizacijos Dvasios Vadą. Žinodami jūsų atsidavimą L. Vyčių organizacijai, pareiškiame, kad esame pasiryžę vispusiškai ko-operuoti.

ŽENKLAI — Dvidešimt ketvirtasis seimas nusprendė mūsų organizacijos ženklelių formą ir užrašus. Kuopos yra raginamos tuos ženklelius įsigyti. Platesnių informacijų apie ženklelius kreipkitės į tos komisijos pirmininką — Antaną J. Mažeiką.

VĒLIAVA — Pereitas seimas nusprendė, kad organizacija išdirbtų galutiną L. Vyčių vėliavos projektą. Komisija tuom jau rūpinasi ir savo projektus patieks apie pradžią naujų metų, kad nariai juos apsvarstę galėtų pareikšti savo tikrą nuosprendį tuo reikalu.

NAMO FONDAS — Iki šiai dienai namo fondan jau suplaukė \$568.36. Tai patvirtina raportas, kurį mums prisintė pirm. Antanas J. Mažeika. Gauta aukos iš šių kuopų ir parengimų:

1935 metų seimo laiku surinkta centų	\$ 1.53
10 Athol, Mass. kuopos auka	20.00
12 New York, N. Y. kuopos auka	10.00
41 Vytauto kuopa, Brooklyn, N. Y. parengimo pelnas	40.08
109 Great Neck, L. L. I. kuopos parengimo pelnas	25.00
17 Algirdo kuopa, Boston, Mass. parengimo pelnas	18.77
112 kuopa, Chicago, Ill.	15.00
112 kuopa, Chicago, Ill., surinko centų	5.20
4 kuopa, Chicago, Ill.	14.20
103 Providence, R. I. kuopa	25.00
Chicagos apskritis surinko centų81
24 kuopa, Chicago, Ill. — centų	1.62
Naujosios Aglijos apskričio perengimo pelnas	26.00
Pavasarininkų auka. nuo maršruto, įteikta per seimą	153.89
Pelnas nuo leidimo ir leidimui Brooklyne parengimo	210.76
Antanas Petrusis Chicagą surinko centų50
VISO NAMO FONDE	\$568.36

Šiuomi norime paraginti kuopas įvesti „centų rinkimą“ visuose kuopų susirinkimuose, parengti vakarų, kad tuo būdu greičiau išaugintume Namą Fondą.

MOKESČIAI — Kadangi kuopos pageidauja, kad Centro raštininkė siuntintų kvitas už gautus pinigus, nes tos kvitos reikalingos kuopos rekordams, tai raštininkė skelbia, kad kuopų pageidavimas bus pildomas. Per rugpiūčio mėnesį Centras gavo \$113.50. Smulkus sąrašas gautų pajamų telpa antrame viršelio puslapy.

NAUJA KUOPA — Centro Valdybos vardu sveikiname naujai atgijusią 30tą kuopą, Wesfield, Mass., jos pirmininką Jurgį Naudžių ir Kun. Puidoką, kurie neuilstamai darbuojasi mūsų labui. — M. Z. P.

PRIE NAUJAI SUPILTO KAPO

Man tik čia krūtinėje negerai, šiaip būtų nieko, tiktai vat čia negerai! — kalbėjo sunkiai alsuodamas ir ranka spausdamas savo krūtinę tėvelis Kulikauskas. Šiaip jau viskas turėjo „būt gerai“. Marian Hills vienuolyno vyriausis, naujokų magistras, seminarijos rektorius, dogmatinės teologijos profesorius, provincijos tarybos narys ir provincijolo pavaduotojas neturi laiko susirūpinti savo sveikata. Juo labiau, kad prie šios virtynės pareigų prisidėjo dar ir seminarijos statyba.

Pernai pastatytas seminarijos rūmų sparnas, dabar statoma koplyčia. Iš visų marijonų vienuolynų visos sutaupos iki paskutinio cento buvo sudėtos į statybą. Dengiamas stogas: pinigų nė cento. Iš šalies žiūrintieji Chicagos lietuvių katalikų darbuotojai suskato gelbėti, suorganizuodami savitarpį komitetą statybos darbams baigti.

Tėvelis Kulikauskas nudžiugo — prie šio išėjimo kūribinio darbo prisidėjo ir visuomenė; vis lengviau bus pradėtas darbas baigti. Jisai skubėjo, neturėdamas laiko poilsiui, nes ateina mokslo metų pradžia, ateina ruduo, ateina gyvenimo pabaiga ir tėvelis Kulikauskas pasiskubino su pirmutiniu rudens lapu...

Per 20 metų tėvelis Kulikauskas aplankė beveik visas Amerikos lietuvių parapijas, duodamas misijas — skelbdamas išganymo žodį kaip kilniu žodžiu taip savo gražiu pavyzdžiu; per 20 metų jisai dirbo ramiai, nuošaliai spaudoje, administruodamas ir redaguodamas „Draugą“, „Tikyba ir Dorą“, „Laiva“; rašė ir spausdino įvairias knygas. Pagaliau per kelis šiuos paskutinius savo gyvenimo metus jisai pasiaukėjo auklėjimui jaunuolių, siekiančių tobulybės — besimokinančių į vienuolius, kunigus.

Išsisėmė jėgos ir toji kilni bei stipri dvasia suvargusiame kūne užgėso. Katalikų Bažnyčia neteko pasiaukojusio kunigo, marijonų vienuolija — pavyzdingo vienuolio, katalikų lietuvių visuomenė — garbingo darbuotojo ir jaunuomenė — tėviško auklėtojo. Tėvelis Kulikauskas tapo savo kilnaus pašaukimo auka, be laiko nuo mūsų atsiskirdamas, bet mūsų sekimui palikdamas kilnų ir garbingą kunigo gyvenimo pavyzdį.

Dalindamasis su Amerikos lietuvių katalikų garbinga visuomene šia skaudžia žinia, tėveliui Kulikauskui akis užmerkus, noriu kreipti dėmesį mūsų plačiosios visuomenės — dvasios vadų, darbuotojų, organizacijų ir visų tų, kuriems jisai gyvas dirbo — ir prašyti, kad būtų pastatytas jo atminimui paminklas. Jisai pats dar gyvas būdamas padėjo to paminklo pamatus, išvarė sienas. Dėkingoji jam visuomenė yra nuoširdžiai prašoma padėti tą jojo atminimui paminklą — Marian Hills seminarijos koplyčią — užbaigti statyti. Tėvelis Kulikauskas sunkiai dirbo — vargo ne sau ir nieko kito nelaukė kaip dangaus Tėvo atlyginimo. To paties atlyginimo tegali tikėtis ir tie, kurie padės tą jo garbingą pradėtą darbą baigti.

Šventųjų bendravime yra mūsų viltis, į ten krypta mūsų akys ir tenai ieško amžinojo poilsio mūsų širdys.

KUN. J. NAVICKAS, M.I.C.

A. a. Kun. Vincas Kulikauskas, M.I.C.

Mirties angelas aplankė Tėvų Marijonų vienuoliją, pakirsdamas vieną josios garbingiausių narių — trečiadienį, rugsėjo 9 d. š. m. mirė kun. Vincas Kulikauskas, S.T.L. Marian Hills seminarijos rektorius, naujokų magistras, provincijos vyresniojo pavaduotojas.

A. a. KUN. V. KULIKAUSKAS, M.I.C.

Kun. V. Kulikauskas gimė lapkričio 14 d., 1878 m. Viščiakaimyje, anuomet Alvite, dabar Vilkaviškio parapijoje. Išėjęs pradžios mokslą Alvite ir Vilkaviškyje, mokėsi Marijampolės gimnazijoje, kur baigęs šešias klases įstojo į Seinų seminariją. Kunigų seminarijoje jaunutis Kulikauskas buvo pavyzdingas klerikas: paskutiniame kurse buvo paskirtas klerikų dekanu.

Kunigu išventintas liepos 13 d., 1903 m. Garsiuose šv. Onos atlaiduose Alvite 26 d. liepos jisai atlaikė savo primicijas. Pirmus du metus kun. V. Kulikauskui teko eiti vikaro pareigas Sintautuose, paskui Pilviškiuose. Tuomet jisai zanavykų ir kapsų kraštuose jau buvo pagarsėjęs pamokslininkas, nuodėmklausa, visuomenininkas.

Siekdamas aukštesnio idealo — tapti vienuoliu, 1912 m. jisai išvyksta į Šveicariją. Tuo laiku TT. Marijonų atnaujintojas vėliau arkivyskupas Jurgis Matulevičius šveicarų Friburgan buvo nukėlęs atgimstančios vienuolijos židinį — naujokyną. Kun. Kulikauskas, įstodamas

į Marijonų vienuoliją, atsižadėjo turtingos parapijos ir garbingos karjeros, kuri laukė darbštų ir uolų Kristaus vynyno darbininką.

Friburge atliko savo naujokavimą ir pagilino mokslą, belankydamas tenykštį garsų universitetą. Įgijęs šv. Teologijos licencijatą, buvo tinkamai pasiruošęs sunkiam pastoracijos darbui, kuris jam teko dirbti čia Amerikoje. Siunčiamas savo dvasinės vyriausybės, kun. V. Kulikauskas didžiojo karo metu atvyko į Chicago. Visupirma jam teko misijų darbas: jisai išvažinėjo Amerikos Lietuvą skersai ir išilgai, skelbdamas savo gražia iškalba Dievo žodį, bet ypatingai šventu pavyzdžiu traukdamas savo klausytojus prie Kristaus. Laisvomis valandomis rašė į laikraščius; rašė ir vertė knygas ir jas spaudino vienuolyno spaustuvėje.

Dirbęs keletą metų misijose, gavo naujas pareigas; buvo paskirtas leidžiamųjų laikraščių, savaitraščio „Laivo“ ir dienraščio „Draugo“ redaktorium, administratorium. Čia tai jisai ir padėjo savo sveikatą, nežiūrėdamas nei dienų, nei valandų. Darbo buvo nepaprastai daug, darbininkų gi maža. Tai vedėjui ir krito ant pečių ne tik tai vadovavimo, rašymo, bet nemaža ir juodo darbo. Ir jisai viską dirbo linksmas, patenkintas.

Teko jam ir parapijos darbo ir tai nelengvo darbo patirti. Tuomet Rockford, Illinois, parapija buvo labai apleista. Vyskupo Hobano kviečiamas, kun. V. Kulikauskas nuvyko į Rockfordą ir ėmėsi darbo. Gaivindamas savo parapijiečių tikybinę dvasią, neužmiršo nei statybos. Sukėlęs reikalingą kapitalą, pastatė gražius namus, įruošdamas puikią bažnyčią ir gražią mokyklą. Rockfordo kolonija tapo gražus lietuvių centras.

Eidamas vienuolyno vyresniojo pareigas, Jisai pastatė gražius naujokynui namus kun. F. Kudirkos nupirktame ūkyje Hinsdale, Ill. Čia iš Chicagos buvo atkeltas naujokynas. Šiuose namuose užsimezgė ir išaugo Amerikos lietuvių kolegija. Čia pagaliau susikūrė ir TT. Marijonų kunigų seminarija. Į šį paskutinį darbą kun. Kulikauskas buvo įdėjęs savo sielą.

Kada Marijonų klerikų skaičius tiek išaugo, jog nebuvo jau galima tos minios siųsti į Europą, buvo įkurta savoji seminarija ir kun. Kulikauskas stojo josios priešakyje. Jisai buvo tos seminarijos profesorius ir josios rektorius. Žinoma, esamosios patalpos seminarijos reikalams buvo mažos ir netinkamos. Nežiūrėdamas jokių sunkenybių, jokių aukų, kitiems kunigams iš šalies su baime žiūrint į tą milžinišką darbą, jisai ėmėsi seminarijos statybos. Pernai buvo pastatytas naujas seminarijos rūmų sparnas; šią vasarą pradėta statyti koplyčia. Padėti pamatai, išvartytos sienos, dengtas stogas...

Ir taip šiame rūpesčių ir darbų sūkurėje Viešpats pašaukė pas Save tą ištikimą tarną, kuris visą savo gyvenimą težiūrėjo dangaus Tėvo reikalų: Jam gyveno, Jam dirbo. Kun. V. Kulikauskas tartum paėmė savo gyvenimo šūkiu tą gražų šv. Augustino obalsį: „Nerimsta mano širdis ir ji nenurims iki nepasilsės Tavyje, Viešpatie!“ Šiandie toji širdis rami, ilsisi Viešpatyje, atlikusi šiame gyvenime didelį Jo garbei darbą. Jisai pasiekė savo idealą — paveldėjo savo Tėvo tėvoniją.

— J. N.

KAIP ILGAI GYVENTI

Gilumoj mūsų širdies yra viena vyriausia aistra
— aistra gyventi.

Gyvenimą brangina kas tikrai gyvas ir nori jį kuoilgiausiai pratęsti. Todėl ir mintis apie gyvenimo pailginimą nėra tik dabar kilusi. Ji negalėjo neiškilti jau pirmaisiais civilizacijos laikais, kadangi per daug ji domina žmogų. Ir šiandien jau, po ilgų bandymų, kai kas bando pasipriešinti greitos senatvės dėsniui naujų liaukų skiepijimu ar kitais būdais.

Natūrali mirtis, kurios priežastis nėra liga ar nelaimingas atsitikimas, turėtų įvykti tada, kai susidėvi žmogaus organizmas. Tada turėtų užgęsti gyvybė, lygiai kaip užgęsta lempa pasibaigus joje degamai medžiagai. Ir tokia mirtis, pagal gamtos dėsnių, turėtų ateiti daug vėliau, leidusi žmogui išgyventi gerokai ilgesnį amžių, negu daugelis šiandien išgyvena.

Kodėl?

Gamtininkų ir fiziologų yra nustatyta, kad visų žinduolių gyvių (tarp kurių yra ir žmogus) gyvenimo ilgis susidaro maždaug iš penkių jų augimo periodo ilgių. Kadangi žmogaus fizinis augimas tęsiasi iki 20—22 metų amžiaus, tai tas amžius, padaugintas penkis kartus, sudaro normalų ilgį — apie 100 metų. Jeigu anksčiau paminėtas dėsnis tinka visiems žinduoliams gyvuliams, tai jis tuo labiau turėtų tikti žmogui, nes jo organizmas yra daug tobuliau sutvarkytas. Kodėl gi žmogus taip retai tesulaukia savo natūralų amžių, kai gyvuliai beveik visada jį išgyvena?

Priežasčių yra daug. Trumpai jos gali būti išreikštos tokiu posakiu: „Žmogus nenumiršta, o nusižudo“. Tai reiškia, jog savo aistromis, visokiais perdėjimais, blogais įpročiais, higienos nuostatų laužymu greitai eikvoja savo gyvenimą ir žymiai jį sutrumpina. Dažnai to nenorėdami, net nenusimanydami, mes skubam prie mirties. O priemonės gyvenimui netrumpinti yra tokios pat, kaip ir priemonės jam pailginti.

Higienos įstatymų laužymai ne tik dėl to yra praežūtingi, kad sunkina jau paveldėtas ydas, bet dar tokie nepaisymai tampa ligų bei mirties įvartytojais. Štai dėlko svarbu tie įstatymai primygtinai pabrėžti.

Pirmiausia — nesaikumas geriant ir valgant. Su juo žmogus susiduria kiekviename žingsnyje. Visi higienistai jį laiko viena iš svarbiausių mirties priežasčių. Senai yra pasakyta: nesaikumas yra daugiau žmonių nužudes, negu badas. Šis valgymo nesaikingumas yra tuo gaistingesnis, kad aplanai jis linksta prie azotinių medžiagų, prie mėsos, kurios perdėjimas pakerta virškinimo organizmus ir palieka viduriuose sukeliiančių ligas elementų. Prie to dar pridėjime nutukimą, perdidelį gėralų vartojimą ir gausime tikrą vaizdą, kokia didelė rykštė žmonių sveikatos yra nesaikingumas.

Priemonės mūsų amžiui pailginti. Gyvybės pusiausvyros įstatymas reikalauja, kad išnykusius iš organizmo elementus papildytume maistu. Šiai apykaitai įvykdyti turime du įgimtu vadovu —

alkį ir troškulį. Protingai juos sekdami, neperžengsime saiko ir netrumpinsime gyvenimo. Bet, be maisto, yra dar kitos medžiagos, kurios nemažiau, o gal net daugiau, reikšmingos mūsų organizmui, kaip valgis, — taip oras. Esminė rolė, kurią atlieka kvėpavimas mūsų gyvenime yra ta, kad jis mus peni gaivinančiu penu — deguonimi. Daktaras Ruffier sako, jog kvėpavimo stoka yra stoka gyvybės pagrindo, palenkianti į visą eilę smarkių ir chroniškų ligų. Ilgaamžystei šis dalykas yra pirmaeilinės svarbos, kadangi neužtenkamas deguonio kiekis labai pagreitina organizmo susivartojimą ir pasenėjimą.

Prie priemonių gyvybės energijai palaikyti reikia priskaityti masažą, gimnastiką ir poilsį.

Čia nekalbama apie masažą, atliekamą masažisčių, kaip gydymo priemonę, bet apie atgaivinimą nuvargusio kūno, ypač po fizinio darbo, ir apsitrynimą storu, drėgnu rankšluoščiu. Šitą priemonę patariama praktikuoti kiekvienam, nes apsitrynimas pašalina ir prakaitą, kas palengvina odai kvėpuoti.

Gimnastika bei sportas atitolina senatvę, neduodamos kūnui ištižti ar surambėti. Jis taip pat sustiprina kraujo apytakos veikimą ir daro kūną atsparesnį įvairiems mikrobams.

Miegas ir poilsis yra natūralus išekvotos energijos atstatymas. Todėl nepakankamas miegas ir poilsis griauina organizmą ir trumpina amžių. Darbštus žmogus, gerokai perdien turėjęs judėti ar protu pasidaruoti, suprantama, jaučia tam tikrą malonumą patale. Bet nėra jokios naudos pailginti šį malonumą daugiau, negu reikia. Judėjimo organams išleisti energijai atgauti pakanka septynių valandų miego, gi proto darbininkams — daugiau aštuonių valandų. Tad nereikia prašokti šios normos naudojantis miegu.

Prie viso to čia dar duodamos ilgo gyvenimo taisyklės.

1. Rytą kelkis nepersimiegojęs. Miego nepriteklus užmigdys tave kitą naktį.
2. Nenaudok nei dažu, nei kvėpalų, bet griežtą tvarką ir švarą, nes ji yra sveikatos saugotoja.
3. Plauk dantis, kurie, nebūdami kaip reikiant švarūs, nuodija organizmą.
4. Bėk nuo dykinėjimo, kaip nuo didelio priešo.
5. Įprask valgyti saikingai. Tavo maiste daugiau turi būti daržovių, vaisių, kiaušinių, pieniško valgio; mėsos tebūnie kuomažiausiai.
6. Atmink, kad tyras laukų, miškų, kalnų ir jūrų oras yra sveikatos ir stiprybės šaltinis.
7. Nebūk savo lytinės energijos pereikvotojas. Senatvėje jos harmonai palaikys tau stiprybę.
8. Kuo mažiausia vartok svaigiųjų gėralų.
9. Negerk jaunystėje per daug stiprios kavos ir arbatos.
10. Turėk visada gerą nuotaiką.

„SVEIKATA ir DARBAS“.

KAIP LAIMINGAS AŠ ESU!

Pasakojama apie Napoleoną, kad vieną kartą jis buvo paklaustas, kokia diena jo gyvenimo buvo laimingiausia, jis nieko nelaukdamas atsakė: „MANO PIRMUTINĖS KOMUNIJOS DIENA.“ Apsuptas valstybės garbingais vyrais ir jo gerbėjais, savo pasaulinių apsiryzimų laimėjimų pilname patenkinime, jis išpažino, kad tikriausią ir tyriausią džiaugsmą jis patyrė, kai nekaltoje jaunystėje pirmąjį kartą savo širdyje turėjo Dieviškąjį Svečią, patį Dievą.

Dauguma iš mūsų pačių tur-būt ne kitaip atsakytume, jei mums būtų duotas panašus paklausimas. Tačiau, argi mes kada nors gyvai sau vaizdavome Dieviškojo Sužadotinio paskutinį atsilankymą mūsų sielose? A, kad ir dėl mūsų taip pat būtų ramybės ir džiaugsmo diena, kaip kad buvo Paryžiaus vienam žilagalviui skurduoliui, kurio skurdžiausia lušnelė meilingomis rankomis buvo permaitinta į mažąjį palocių, kad būtų verta į svečius priimti Garbingiausiąjį Svečią.

Gulėdamas nuskurusioje lovoje, vargšas žilagalvis senelis buvo susitaikęs su Dievu, ir ramiai laukė artinantis rytojaus, kada kunigas prižadėjo jam atnešti Šventąjį Viatiką. Nežiūrint, kad jis bendravo su bedieviais, skurduolis senelis ištikimai užlaikė savo tikėjimą, o dabar, nieko nemanydamas apie vargą ir skurdą, jis vien troško kad paskutinį kartą jo Išganytojas atėtų pas jį.

Tačiau, kunigas, grįždamas į kleboniją, neliaujančiai nerimavo mintimi, kaip jis ryt-rytą gali nešti Dieviškąjį Išganytoją į žilagalvio skurduolio tokią nešvarią lušnelę, ir jo širdis gailinosi nelemta padėtimi. Apsunkintas tomis rūpestingomis mintimis, jis kaip tikėjo pro puošnius rūmus, kur gyveno turtinga ir pamaldi ponija, kurią gerai pažinojo. Jis taip pat žinojo, kad ji mylėjo pasaulį ir jo linksmybes, bet ji irgi turėjo kilnią ir meilingą širdį. Ir kunigas, įžengęs į jos puikius rūmus, paprastai pasakė visą apverktiną padėtį.

„Betgi, klebone,“ ji atsiliepė, „tikrai negalima leisti mūmų Brangaus Išganytojo į tokią apleistą lušną.“

„Dėl to aš ir atėjau melsti tamstos malonės,“ tęsė kunigas. „Gal galėtum pasiūsti savo tarnaitę, kad apšvarintų to varguolio skurdžią lušną ir padarytų kokią nors tvarką?“

„Ištikrųjų, aš pati nueisiu,“ kalbėjo ta ponija, „ir būsiu laiminga patvarkyti visą dėl Brangaus Išganytojo atėjimo į skurduolio vargingą grįtelę.“

„Tačiau, geroji ponija,“ tarė kunigas, susiturdamas ir žvelgdamas į jos gražias, sunkaus darbo nepalistas rankas, „ten yra gana darbo dėl dviejų. Ar gi nebūtų geriau, jei imtum tarnaitę su savim?“

„A, gerbiamas klebone,“ atsakė ponija, „tokis darbas turi būti meilės veiksmas. Jei aš imsiu tarnaitę su savim, argi aš neprarasiu didelių nuopelnų dalies? Aš verčiau paimsiu mano sūnelį. Jam bus naudinga pamatyti, kokiame skurde kai kurie žmonės yra priversti gyventi, ir tai suteiks jam pamokinimą, kaip su pasigailėjimu žiūrėti į vargą ir skurdą kaimynystėje.“

„Tačiau,“ kunigas rūpestingai tęsė kalbą, „tas skurduolis yra labai sergantis; jis negali laukti. Aš prižadėjau, kad iš ryto anksti ateisiu pas jį. Ir jis gyvena gana tolokai nuo čia.“

„O, klebone, nesirūpink apie tai,“ baigė ponija. „Visa bus į laiką patvarkyta.“

Sekantį ankstyvą rytmetį, kunigas atėjo paskirtu laiku, nešdamas Šventąjį Viatiką. Netikėtai apsidžiaugė, radęs skurdžią lušnelę permaitintą į tikrąjį mažą palocių. Visur buvo tyru ir tvarkoje, ir dulkėtos sienos buvo nuvalytos ir net papuoštuos. Vargingas ligonis buvo patogiai paguldytas minkštoje lovoje ir šiltuose pataluose, o šalia jo lovos buvo pastatytas mažas padabintas stalelis su žvakėmis, kryžium ir švęstu vandeniu. Viskas buvo prirengta ir papuošta dėl Dieviškojo Išganytojo atėjimo.

Kai kunigas, nešas švenčiausiąjį Sakramentą, įžengė į vidų, geroji ponija ir jos sūnelis priklaupe prie ligonio lovos ir meldėsi. Senelis ligonis ramiai ilsejosi ir jo veidas spindėjo džiaugsmu. Kunigas dar kartą nusilenkė ties ligoniu, kad trumpai jį pamokinti apie Šventąją Eucharistiją.

„Apie ją aš žinau visą, gerbiamas tėveli,“ atsiliepė ligonis, nusiraminęs džiaugsmu. „Geroji ponija mane pamokino apie visą. Ji ir jos sūnelis meldėsi su manim. O, kaip laimingas aš esu!“

Ir netrukus žilagalvis senelis giliu ir dideliu pamaldumu priėmė Šventąjį Viatiką.

Kai pasibaigė visos maldos, geroji ponija paėmė žilagalvio senelio ranką, ir ją uždėdama ant savo sūnelio galvos, tarė:

„Gerasis žmogau, pats dabar esi Geriausiojo Dievo draugas, nes į savo prieglobstį Jį priėmėi Šventojoje Komunijoje, aš tavęs maldauju, kad palaimintum mus abudu. Tai dėl mūsų bus didelė laimė.“

„A,“ atsiliepė žilagalvis senelis drebančiu balsu, „aš esu vargšas nusidėjėlis žmogus, aš negaliu jums duoti palaiminimo, betgi nuoširdžiai meldžiu Geriausiojo Dievo, kad palaimintų gerąją poniją ir tamstos sūnelį. Taip, Jis palaimins jus... jūs esate angelai, nes vien angelai yra taip geri. Ir Dievas tepalaimina jus abudu.“

Žilagalvis senelis apsiverkė, kai kalbėjo tuos žodžius ir pats klebonas buvo giliai susijaudinęs. Tas žmogus savo gyvenime niekada taip maldingai ir taip prakilniai nebuvo priėmęs Šventosios Komunijos, kaip dabar.

Ir kam gi jis turi priskaityti tą dabartinę savo didelę laimę?...

Garbei ir meilei dėl Eucharistinio Išganytojo, kuris parėdė, kad krikščioniškosios meilės gelė išdygtų. Tai buvo gyvasis tikėjimas į mūsų Išganytojo esimą po konsekruotos Duonos pavydalu, kad žilagalvis senelis tapo dvasiškai atgimdytas ir laimingai mirė šventąja mirtimi, sakydamas: „O, kaip laimingas aš esu dabar!“

KUN. PR. J. VAITUKAITIS

KLAIDA

Rudenį, kada dirvose lieka styrėti tik nublankusios ražienos, o kluonas ir svirno aruodai pritvinksta žemės vaisių, senyvas Baukio veidas vis dažniau malonia šypsena prasišiepia. Paners jisai rankas į auksu žvilgančių kviečių pilną aruodą, pasems jų sklidimas rieškučias ir leidžia pro sugrubusius nuo darbo pirštus siaurom srovelėm tekėti. O Baukiui taip saldu, taip malonu, lyg jis kokios muzikos klausytųsi.

Arba sekmadienio popietyje sėdi Baukys su kaimynais ant prieklėčio ir pypkę čiulpia.

— Ūkininkui ruduo, — kalba Baukys iš lėto, — tai kaip beržui pavasaris... Gyslomis ne kraujas, bet saldi sula teka.

O kaimynai tik galvas linguoja. Jų veiduose pasitenkinimas ir džiaugsmas švyti. Senis Lukšys visada tolimą praeitį prisimena. Jis jau aštuntą dešimtį pleškina ir vis dar kietas tebėra, kaip titnagas.

— Ė, sakau, kairiu lūpų kampu nusispiovęs protauja Lukšys, — ne taip, visiškai, ne taip mano augimo metu buvo. Marias prakaito išsiliedavom, kol būdavo į kuolą panašia žagre dirvą suknsi. Arsi, arsi visą dieną, jaučius į jungą pasikinkęs, o į vakarą akyse net žalios liepsnelės žaižaruoja. Kūnas vienu sopuliu pavirsta. Nė pirštui uždėti nerasi vietos, kad neskaudėtų. O kai suauga javai, botagu juos nupiauti galėtum. Toki musiavarpėliai nususe.

Grėbliadančiais pirštais Lukšys paspaudžia pypkėj puntantį aitrų naminį tabaką ir toliau pasakoja:

— Keliaklupsti piautuvais nurinkdavom tuos sprindžio augumo javus, perpūs su diršėmis, usnėm ir kitom žolėm sumišusius. O duonos retai kada pritrūkdavom. Gi skolų tai jau retas kuris turėdavo.

Tyli kaimynai, Lukšio žodžių klausydami, o jis savo mintį toliau veda.

— Ištvirkę, sakau, dabar žmonės. Gėrybėm iki ausų užsivertę, ir vis dar maža, vis dar kažko siekia, kažko nori. Ką, ar aš ne tiesą sakau?

— Matai, tėvai, — įsiterpia kai kuris jaunesnių ūkininkų, — gyvenime kitaip ir būti negali. Reikia siekti, kad ūkininko darbas kuo didesnį pelną duotų. Visam kraštui iš to nauda didesnė...

Tačiau sunku įtikinti senį Lukšį, kad gyvenimas vietoj stovėti negali, kad tada jis apsamanotų kaip tas kelmas miške, apaugtų maurais, kaip vanduo kudroje. Lukšys iki grabo lentos liks ištikimas dirsių ir usnių priemaišos buvimui javuose, nepakęs jokių naujovių.

Lukšio sūnus jau kitais keliais eina. Bet užtat vos-vos su savo tėvu sugyventi gali. Jam visas sūnaus darbas tinginyse, išlaidumu ir pasileidimu atsiduoda. Negali senis suspėti su gyvenimu eiti. Jis toks surambėjęs ir apdiržęs, kaip stuobrys ar akmuo vidury dirvono. Velkasi senis Lukšys gyvenimo stumiamas ir negali pakęsti tų žmonių, kurie atkakliai risdamiesi su visomis pakeliui pasitaikančiomis kliūtėmis, tą gyvenimą stumia primyn.

* * *

Lygiu vieškeliu ritasi vežimas. Baukys veža kelis maišus grūdų parduoti. Jis čiulpia savo pypkę ir retkarčiais timpisi vadžias, ragindamas žvilgančiais plaukais bėrį greičiau bėgti. Iš paskos seka antras vežimas. Tai Baukio švogeri Jonuška.

— Sveikas, švogeri! — prisivijęs Baukį pasisveikina. — Ar taip pat su grūdais?

— Sveikas. Taigi, su grūdais. Pinigų, sakau, prisimanyti reikia. Už antrą pusmetį mokesčiai dar nemokėti. O ir šiaip skylių visokių yra...

Jonuška eina greta Baukio vežimo ir botagu pliaukina. Protarpiais jis meta niūrų žvilgsnį į patį Baukį ir jo sklidinai prikrautą vežimą. Ir Jonuškai keistas jausmas širdį degina. Juk jie su švogeri turi žemės beveik po lygiai. Pas Jonušką žemės ribos net porą hektarų plačiau išsiskėtę. Bet Baukiui geriau sekasi ir tiek. Jis gyvulių daugiau išlaiko ir tie patys gražesni už Jonuškos. O apie javus ir kalbėti nėra ko! Guba gubai kulnus mina.

— Tai kokius veži? — pagaliau Jonuška klausia. Nors žodžiai gerklėje kaulu springsta. — Jis žino, kad kokius grūdus nevežtų, visada jis gaus mažiau už Baukį.

— Avižų kelis centnerius. Pabirėlių tokių, — be didžiavimosi sako Baukys.

O Jonuškai tuojau ir smilgt: „žinom, žinom kokias pabirėles veži... Auksą gryną!...“

Žingsnis po žingsnio abu švogeriai stumiasi tolyn.

— Lengvas kelias, — nutraukė nejaukią tylą Baukys. Nors ir sėdi ant didžiausio grūdų vežimo, jo bėris žvaliai jį traukia. O Jonuškos sartis vos kojų užgalvos neužkelia, nors jo vežimukas pustūstis ir pats Jonuška jau kelintą kilometrą pėsčiom spaudžia.

— Taigi, lengvas. Dabar iš visų reikalauja kelius gerai taisyti, — atsako Jonuška. Ir jam neapsakomai norisi šokti į savo vežimuką, sukirsti sarčiui kelis kirčius botagu ir, palikus Baukį toli užpakalyje, parodyti jam liežuvį. Tačiau, jis žino, kad tai be prasmės. Jo sartis greičiau visas keturias kojas viduryje vieškeliu nukratys, negu aplenks nupenėtą Baukio bėrį.

Kai saulė trejetą sprindžių pakyla nuo horizonto, Baukio ir Jonuškos vežimai įsiritą į miestelį. Jie stoja prie sandėlių į eilę ir traukdami dūmą iš pypkių, tęsia toliau pasikalbėjimą.

— Tai kiek prikūlei? — klausia Baukys.

— Et, nė pats gerai neatsimenu... — botkočiu bato aulą baksnodamas sako Jonuška. Jam gėda pasakyti, kiek prikūlė.

* * *

Jonuška eina užkaitęs. Jam šildo po krūtine ir smilkiniuose kaž kas sunkiai kala. O štai ir Baukys.

— O—o, sveikas švogeri! — Jonuška pakelia ranką. — Kur dabar kulniuoji?

— Einu čia tokių smulkmenų nusipirkti. Geležies reikia, žibalo. Žmona prašė, kad cukraus kokį kilogramą, druskos kiek parvežčiau.

— Einam kokį pusbonkį numaigyt. Juk giminės... — Jonuška tapšnoja švogeriui per petį ir kiek siūbuoja. Jis jau truputį įtraukęs.

Baukys išima iš burnos pypkę ir mirksėdamas žiūri į savo švogeri. Jo skruostai kaista, o kaktoje dar porą raukšlių iššoka.

— Juk tu žinai mane — aš taip pat į pastalę nelašinu. Bet jei reikalai, susilaikyk, broli, neik...

— Bet, matai, aš su tavim čia tokią kalbą turėčiau, — neatleidžia Jonuška. — Užeinam...

— Ne! Baukys kaip kirviu nukerta. — Negaliu. Ateik pas mane į namus kada. Ten ir pasivaišint galėsime. O dabar, sudiev! — tarė Baukys, paspausdamas Jonuškai ranką.

Vėliau kaimynai kalbėjo, kad Jonuška grįžęs namo vidurnaktyje rekaudamas, visus tuščius maišus ir du vežimo ratus pametęs. Žmonai ir vaikams parvežė lauktuvių kelis kelinių kišenėjų sutrintus riestinius...

* * *

Vieną šeštadienio pavakarę Jonuška išsirengė pas švogeri. Netoli juk, vos pusantro kilometro.

Prie Baukio sodybos Jonuška vėl kažkas šalta ranka į paširdį gnybtelėjo. Trobos kaip stiklinės, stogai dengti lentelėmis ir raudonai nudažyti. Sodyba aptverta dailia tvora ir sodas gražus užvestas. Takai kieme nušluoti, smiltimis išbarstyti. Net gėda Jonuškai pasidare. Pas jį ir pusės to nėra!...

Švogerio maloniai sutiktas. Jonuška nedrąsiai lep- telėjo ant suolo galo.

— Prašom toliau. Prašom trauktis už stalo, — ragina vaišingas Baukys savo švogeri. — Žmona tuojau rūkštelės paragauti duos. Be abejo, ir ištroškai beeidamas.

— Tai nieko, ačiu! Ne kiek čia to kelio...

Netrukus ant stalo atsirado pusėtina bonka „ant šaknelių“, putojančio alaus pilvotės ašotis ir kepti lašiniai su kiaušiniiais.

Kai Jonuška pajuto, kad gįslomis daugiau šilimos teka, jis kelis kartus atsikosėjo ir ryžosi paklausti:

— Na, ot, pasakyk man, švogeri, kodėl pas tave visko daugiau yra, a? Žemės po lygiai turim. Ir gerumo beveik tokia pat... Tik pas tave visko daugiau yra ir tiek. Ot, pasakyk man...

Baukys įbedė į Jonuškos veidą savo protingas akis.

Reikalas tame, — švogeri, — pagaliau prašneko, — kad tu per mažai savo darbu domiesi. Kaip tavo tėvai trilaukį dirbo, taip ir tu dirbi; kokią sėklą jie sėjo, tokią ir tu sėji; kaip gyvulius jie užlaikė, taip ir tu užlaikai. O tai, brangusis, jau yra klaida. Jei nenori, kad tave gyvenimas sumintų, eik kartu su juo, lenktyniok. Kitaip visada tau bus sunku. O svarbiausia tu šviestis turi, daugiau skaityti laikraščių, knygų...

Dabar Jonuškai buvo visai aišku. Jis, kaip ir tas titnagas Lukšys, visą laiką žiūrėjo ne į tą pusę, į kurią gyvenimas eina.

Ir tą šeštadienio vakarą abu švogeriai kalbėjosi iki pusiaunakčio. Atsisveikindamas Jonuša ilgai ir nuoširdžiai kratė Baukio ranką.

— Tikrai buvo mano klaida, — jau žengdamas į nakties tamsą tarė jis. — Bet aš ją dar pataisysiu...

—K. MURZA — „Mūsų Rytojus“.

Palaiminta sveikata! Brangesnė tu už auksą ir turtus! Tu plėtoji dvasią ir praveri visas jos pajėgas. Kas tave turi, nedaug tegali trokšti, o nelaimingajam, kuriam tavęs trūksta — trūksta visa ko. —Sterne.

* * * * *

Žmogus yra geras kūriny, kada jis maža reikalauja ir nelygina savęs su kitais žmonėmis, bet jis darosi blogas kada pradeda daug reikalauti ir duoda didelės reikšmės kitų nuomonei apie save. —Pirožnikovas.

V y t i s —

PASISEKIMO SPARNAI

Svarbiausia gyvenimo išmintis yra susitelkti, o didžiausia kvailystė — išsiblaškyti. — Emersonas.

Kartą pas seną mokyklos direktorių atėjo prieš keletą metų buvęs vienas jo auklėtinis — ir ėmė skųstis, kad viskas jam labai nesiseka, kad bloga gyventi. Senasis direktorius neleides jam daug pasakotis, paklausė:

— Ką jūs veikėt tuoj išėjęs iš mano mokyklos?

— Stojau dirbti pas šaltkalvį. Ir...

— Ir išmokote šaltkalvystę?

— Ten tebuvo tik trumpą laiką. Šaltkalvystė man nepatiko, nusibodo, tad nusprendžiau tapti siuvėju. Ir...

— Ir išmokote siūti! Gal net įsteigėt nuosavą siuvyklą?

— Oi, ne! Nebenorėjau badyti pirštus adata ir mečiau savo užsiėmimą... — Ir taip praėjo geras pusvalandis, kol svečias išpasakojo direktoriui visų savo nusprendimų neįvykinimą bei pradėtų žygių gėdingą pabaigą.

— Klausyk — nuoširdžiai ėmė kalbėti senasis direktorius, — jums trūko į pasirinktą darbą susitelkimo, įsigilinimo ir ištvermės. Visų, visuomet ir viskas, kas tik yra pasaulyje didingo, vertingo ir kilnaus padaryta, viskas turėjo būti tik giliu susitelkimu ir nuoširdžiu įsigilinimu padaryta. Mokėti tuodu dalyku: susitelkti ir įsigilinti — reiškia mokėti gyventi, reiškia galėti prasisikinti kelią į vertingą ateitį. Tu, bičiuli, esi išsiblaškęs, o išsiblašymas visuomet buvo, visuomet yra ir bus vienas iš pačių didžiųjų žmogaus darbų sėkmingumo priešų. 1929 m. New York — Čikagos gelžinkelio linijos iešmininkas turėjo pirkes loterijos bilietą. Tą valandą, kurią jo priežiūrai buvo skirta bėgių jungties pakeitimas, miesto centre ėjo bilietų traukimas. Iešmininkas tai gerai žinojo ir galvojo, lūkuriavo, kad tik jo bilietui kliūtų laimė. Ar jo bilietui ta laimė kliuvo ar nekliuvo, aš nežinau, tik žinau, kad išsiblaškęs iešmininkas negerai sukeitė bėgius. Kas iš to, kad vėliau tarnautoją nubaudė, kas iš to, kad jis būtų išlošęs ir didžiausią dolerių sumą, jeigu amerikonišku greičiau skrieję du greitieji plieno žirgai būtų susidūrę ir žuvę šimtai nekaltų keleivių... Kiek ankstyvų tragiškų mirčių, kiek skausmo sužeistiesiems bei artimiesiems, giminėms; o kur dar nuostoliai!...

— Išsiblašymas, susitelkimo, ištvermės bei uolumo kokiam nors darbe stoka yra nepaprastai daugelio nelaimių ir sunkaus gyvenimo priežastis.

— Sakau tau, bičiuli, kad žmogus, kurs nuolat blaškosi nuo vieno užsiėmimo prie kito, kurs vieną darbą dirbdamas jau mano, kaip čia ką kitą pradėjus, yra kaip upė. Kaip upė vis nauji vandens ta pačia vaga teka, taip pat jame be paliovos naujos, galimas sakyti, dvasios, naujos mintys praslenka to paties kūno ribose. Upė yra vis ta pati upė, tačiau nubėgusius vandenį kas beatras? Taip ir žmogus, nuolat nuo vieno prie kito besiblaškydamas, nieko nepaveiks. Tik pasiryžimas, nuolatus apie savo darbo geresnį atlikimą galvojimas ir ištvermingas darbas neša laimėjimo vainiką.

— Viena didi senosios Graikijos asmenybė svarstė, kodėl obuolys žemyn krenta, t. y. apie žemės traukimo jėgą. Ir jis taip buvo įsigilinęs į savo svarstymą, kad jis nieko apie save nejautė ir jokių kitokių minčių neprisileido. Ir štai kartą jam, pirtyje besimazgojant, žybtelėjo galvon ieškoima mintis ir jis, nieko kito nebegalvodamas, bėgo nuogas iš pirties namo padaryti už-

rašus, šaukdamas: eureka, aureka... (suradau). Arba vėl fajaso blizgėjimo išradėjas visą savo turtą praleido bedarydamas bandymus. Pagaliau prasiskolino gimnėms, draugams, pažįstamiems, o išradimas vis nebuvo atidengtas. Ir tik tai tada, kai išradėjas, iš niekur negaudamas nė centimo paskolos malkoms pirkti, reikiamai bandymams ugniai kūrenti, išplėse ir sudegino savo kambario grindis — darbas buvo apvainikuotas žibančiu laimėjimu.

— Šimtų šimtai ir tūkstančiai gyvenimo patyrimų įrodo, jog žmogus, kad ir kažin kokiais gabumais būtų apdovanotas, nieko ypatingo nenuveiks, jei nuo vieno dalyko nuolat mėtysis prie kito.

— Ir tu, bičiuli, privalėjai, nebijoti nei vieno iš savo pasirinktų darbų varginančių juodųjų pusių, nes nėra žemėje tokio užsiėmimo, tokios profesijos, kuri kada-ne-kada nesuteiktų akims drėgmės ar širdžiai dyglio. Ir tu žinok, kad tie žmonės, kurie daug mato ir į daug žiūri, nieko aiškiai nematys, kurie eidami savo keliu tuo pačiu metu daug apie ką galvoja, jie nieko protingo nesugalvos, nes kiekvienas nustoja savo didingumo ir jėgos, pasidalinęs į kelias dalis; tik tie, kurie įstengs savo sielą išlaikyti ir mokės savo darbe susitelkti, o susitelkime išverti — tie bus laimingi ir sugebės kitiems nešti palaimą ir naudą. „J. D.“

LIETUVOS ŽEMĖS TURTAI

Lietuvos žemėje nėra aukso, sidabro, perlų ar deimantų, nėra žibalo nei platinos. Žodžiu, brangiųjų mineralų Lietuvos žemėje iki šiol nerandama. Bet yra daug kitokių, kasdieniniame gyvenime labai reikalingų žemės turtų, už kuriuos galima gauti milžiniškas sumas aukso, sidabro ir kitokių brangenybių. Tai kokie gi turtai randami Lietuvos žemėje?

Pirmiausiai tenka suminėti akmenis, kurių labai daug yra laukuose žemės paviršiuje ir kiek giliau žemėje. Ypač daug akmenų yra Aukštaitijos ir Žemaitijos laukuose. Akmenys vartojami namų statybai, plentams tiesti, gatvėms grįsti ir t.t. Geresnės akmenų rūšys: labradoras, portyras, granytas, kurių Lietuvoje yra daug, nušlifuoti vartojami mūrinių namų priešakinėms dalims puošti.

Be granitinių akmenų, Lietuvoje daug yra kalkakmenių, o ypatingai cechšteino ir dolomito. Iš pirmojo gaminamos aukščiausios rūšies riebiosios kalkės. Cechšteino dideli klodai randami Mažeikių, Žagarės ir Papilės apylinkėse. Dolomitas vartojamas ugniaatsparioms, spalvuotoms plytom, galastuvams ir cementui gaminti. Jo daug yra Mažeikių, Šiaulių, Panevėžio ir Biržų apskrityse.

Nemuno pakrantėse, ypač apie Nemunaitį, randami didžiausi klodai tufo, tai yra, baltosios kreidos. Šis mineralas vartojamas rašomos kreidos gaminimui ir, be to, dar iš jo gaminami dantims šveisti milteliai, kalcio karbonas ir daugelis kitų medicinai reikalingų gaminių.

Biržų ir Pasvalio apylinkės turtingos yra gipsu, kuris yra plačiai vartojamas ir yra gana brangus mineralas. Iš gipso gaunama pramonėje labai plačiai vartojama sieros rūgštis. Gipsas vartojamas namų statybai ir galastuvams gaminti. Iš jo liejami bei skaptuojami biustai, statulos, paveikslai. Vartojamas jis ir medicinoje.

Lietuvos žemėje yra ir daug molio. Jo yra daug beveik visame krašte. Jis vartojamas plytom, čerpėms, drenažo vamzdžiams, indams gaminti. Šie molio gaminiai netik savo krašte suvartojami, bet ir užsienin išve-

žami, nes Lietuvos molis yra aukštos rūšies ir iš jo lengviau galima pagaminti įvairūs daiktai.

Pagal sudėtį moliai artimas yra mergelis, kuris randamas visokių spalvų: gelsvas, pilkas, melšvas, mėlynas, margas, žalias ir juosvas. Kai kur jis vadinamas šlynu. Jis išnaudojamas puodų, koklių, farforo, fajanso indų, lėkščių, puodukų gamybai. Be to, iš jo daromos bituko plytos gatvėms grįsti.

Apie Anykščius yra nemaža gryno, švaraus, balto smėlio, kuris tinka stiklo gamybai. Šis smėlis brangiausia žaliava gaminant stiklą. Jis yra didelės vertės ir daug jo kasmet nuperka latviai.

Baltijos jūroje ir kai kuriuose ežeruose nemažai yra „Šiaurės aukso“ — gintaro, kurio kasmet surenkama bei sugaudoma gan didelėms sumoms.

Labai vertingas Lietuvos mineralinis turtas yra durpės, kurių visame krašte yra kelių milijardų litų vertei. Per metus kūrai jų suvartojama apie 100.000 tonų, 2 milijonų lt. sumai.

Lietuvoje yra druskos ir geležies rūdos. Druska randama Pietinėje Lietuvoje — apie Birštoną, o geležies rūda — apie Papilės miestelį. Druska randama gana giliai ir esant pigiai užsienio druskai ji kasti neapsimoka. Iš dalies ji dabar išnaudojama gydymo tikslams, kada ji ištirpusi ištrikšta žemės paviršium (Birštono kurorte). Geležies rūdos sluoksnis yra 80—100 cm. storumo ir negiliai. Bet ši rūda turi daug visokių priemaišų, todėl, esant mažoms geležies kainoms, šiandien ją kasti neapsimoka. Bet norima ji išnaudoti dažų gamybai. Šiam tikslui ji tinka.

Taigi Lietuvoje yra nemaža žemės turtų. Jeigu jie visi iš karto kam nors būtų praduoti, tai galima būtų gauti milžiniškas sumas aukso. Bet lietuviai tuos visus turtus naudoja patys; jais turtina ir puošia savo kraštą. — „V. R.“

VASARA IR JAUNYSTĖ

Oi tu vasara karštoji,
Kaip tu baisiai prakaituoji!
Tavo saulės spinduliai
Kaitin' smarkiai ir giliai.

Tavęs laukė, tavęs geidė,
Dabar vaikšto apsileidę,
Šluostos' prakaitą visur
Ir ramybės nebetur.

Šimtas laipsnių šilumos
Ir gatvėje ir namuos —
Žmonės vietos neberanda
Ir — žiemos jau pasigenda.

Tu jaunystė, tu lakioji!
Vis padangėse lakioji,
Dega kraujas ir širdis —
Kas tave besustabdys?

Jei viliojančios svajonės
Tavo protą greit apmonys,
Tad, kliutis — nebekliutis,
Kas gi vaizdą pastatys?

Kagi — tam juk yr' jaunystė: —
Veikti, kartais gal suklysti, —
Neapleisti niekadoms
Darbo, išvermės, maldos.

Lai pagelbės jaunas karštis
Tau prie idealo veržtis,
Dirbti noro nepamesk
Bet — žiemos nepasigesk!

— J. K.

DĖDĖ KASTUKAS SAKO

— By —

KONSTANT J. SAVICKUS

SCHOOL AND AMBITION

It is the season of the year when our youth returns to school. Only during youth have we the opportunity to really take advantage of an education. At that time our parents do most of our worrying for us. Those who take advantage of an education do forge ahead more quickly than their untutored friends or those who fail to take their teaching seriously. A slipshod attitude during student days is regretted later in life, but then it is too late to change matters. The youngster who looks ahead is the one who has no regrets, and finds making a living an easier task than his disinterested friend does, after school days are over. To attain any goal requires hard effort and training; you have to keep at the work for hours, days, weeks, months and years.

Another way to forge ahead in life is to equip yourself with wealthy parents. This makes advancement an easier problem, not only because early environment is more instructive, in addition a position is waiting for such fortunate son. The elbow-nudging aggressiveness so necessary to advancement is dispensed with when parents provide an excellent place for their offspring after his academic schooling.

Unfortunate is the youth who has a very fine education, yet lacks the bold front or aggressiveness of the outside world. He will feel the sting of stupid school friends who make more progress than he does in business or in professions. Bluff and boldness play a large part in success in life.

Learn while you can and learn all you can.

* * *

ART MEANS TASTE

New York and Chicago have given considerable publicity to the painting exhibits of Van Gogh. They herald the style of this artist and claim he has a new technique in the use of butter yellow color. Somehow or other, his works failed to impress me, though I had read all the advance publicity about them in the newspapers and was duly influenced by the opinion of experienced critics. I failed to get the impression the artist endeavored to portray in his paintings, in fact the style did not even appeal to me. Other people can influence our opinion or even make an opinion for us by excellent criticism or argument, yet in art I'm inclined to believe every person has a choice of his own just as he has his choice in clothes. Don't take another's conclusion as your own, decide how you feel for yourself and influence others to feel as you do, that's leadership.

KANDIDATAS JONAS T. ZURIS

Didžiausioj lietuvių kolonijoj, būtent Chicagoj, lietuviai dar iki šiol neturi nei vieno savo tautiečio svarbesnėj politinėj vietoj. Tiesa pasakius, kandidatų nuolatos turėjome, bet jie neturėjo garbės būti visuomenės išrinktas. Šiais metais turime naują progą išrinkti vieną iš savo tautiečių į miesto teisėjus Chicagoj. Nėra reikalo raginti visus lietuvius gyvenančius Chicagoj, kad rinkimų dienoje jie balsuotų už saviškį — Joną T. Zurį. Jie patys turėtų jausti, kad tai yra jų užduotis. Parendami adv. Jono T. Zurio kandidatūrą

KANDIDATAS Į TEISĖJUS

ADVOKATAS JOHN T. ZURIS

chicagiečiai turės progos prasimušti politikoj pirmyn, ir ateity bus lengviau lietuviams kandidatams būti išrinktais į valdžios vietas. Pradėkim darbą dabar!

Tenka pastebėti, kad politiniame gyvenime kitų kolonijų lietuviai padarė daug didesnę pažangą, nekaip chicagiečiai. Atrodo, kad ko mažiau lietuvių yra bent kurioj apielinkėj, to geriau yra įvertinami lietuviai kandidatai. Tai tvirtina įvykiai Washington ir Maryland valstybėse ir Spring Valley, Ill. Ten lietuvių daug mažiau, kaip Chicagoj, o visose trijose vietose yra lietuviai teisėjai.

Džiaugtis reikia, kad lietuvių jaunosios kartos politikieriai jau veikia. Matyt, kad jie nepasitiki seniais, kurie savo praeities darbais nepergeriausiai užsirekomendavo.

Žuvų Sportas

Pietų-rytų Azijos upėse, ypatingai Siamo apylinkėse yra daug mažų judrių žuvyčių, žuvimis-kovotojais vadinamų. Vietiniai gyventojai jas naudoja pramogoms, kaip ispanai bulius, o malajiečiai gaidžius. Įerzinę jas lazdelėmis atskiruose stikliniuose induose ir suleidę į vieną indą, žmonės žiūri, kaip jos tarp savęs kovoja. Aplink apspitę žiūrovai didžiausiu dėmesiu seka tos kovos eigą. Žuvų rungtynės yra mėgiamiausia siamiečių pramoga. Ginčydami, kuri žuvelė liks nugalėtoja, jie užstato ir pralošia arba išlošia visą savo mantą. — „J. D.“

Liūtai Nedrasko Pypkorių

Kapštato mieste gyveno daug žmonių, kuriuos šio-kiu ar kitokiu būdu buvo užpuolę liūtai, bet jų nesudraskė. Ten pat gyvenęs zoologas išaiškino, kad visi šie žmonės esą dideli pypkoriai ir todėl liūtai jų nedraskė. Be to, šis zoologas ištyrė daug atsitikimų tų, kuriais liūtai sudrasko žmogų, ir pasirodė, kad liūtų aukų nebuvo nei vieno pypkoriaus. Pasirėmęs savo tyrinėjimų duomenimis, zoologas mano, kad liūtam labai nepatinka nikotino kvapas, kuriuo pypkoriai iš tolo kvepia, ir vos liūtas jį užuodžia, tuoj nuo savo aukos pasitraukia. — „J. D.“

SO. BOSTON, MASS. — 17 KUOPA

L. Vyčių 17 Algirdo kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko rugpiūčio 19 d., Vyčių kambary. Į susirinkimą atsilankė daug narių, nes tikėjosi išgirsti raportą iš įvykusio L. Vyčių Seimo.

Seimo raportą išdavė p-lė F. Grandulytė labai nuosekliai, taip, kad visi aiškiai suprato, kas buvo seime veikiama. Už tokį raportą pirmininkas p-lei Granlytei, kuopos vardu širdingai padėkojo.

Spalių 3 d., nutarta rengti Costume Ball Municipal Building Salėje. Į šį parengimą kviečiam visus N. A. Vyčių kuopas.

Bowling alley's komisija praneša, kad po vasaros sezono bowling atsidarė 8 d. rugsėjo. Šiais metais bowling alleys yra naujai ištaisytos, todėl kviečiame ir iš kitų kuopų vyčius kartais apsilankyti. Adresas: kampas Broadway ir Emerson St. So. Boston, Mass.

Buvo ir daugiau visokių nutarimų, apie kuriuos pranešime vėliau. —REP.

PROVIDENCE, R. I. 103 KUOPA

Antradienio vakare, rugsėjo 1 d., šv. Kazimiero parapijos salėje įvyko šios kuopos mėnesinis susirinkimas. Kuopos pirmininkui Jonui Kuprevičiui sergant, jo vietą užėmė vice-pirm. Juozapas Vaitonis, kuris ir vedė susirinkimą. Perskaičius protokolą sekė raportas iš Vyčių seimo, kuris įvyko Providence. Raportą išdavė dalinai Antanas Giedraitis ir Marijona Bulauskaitė.

Šiame susirinkime buvo vienbalsiai nutarta atidėti kuopos pikniką iki rugsėjo m. 13 d. Kuopos nariai pasižadėjo dirbti, kad padaryti pikniką pasekmingu. Taip pat buvo nutarta suruošti šokius (Harvest Dance), kurie įvyks spalio m. 10 d. Roger Williams Park Casino. Toj pat salėj, kur įvyko Seimo šokių vakaras.

Susirinkimui baigiantis pirmininkas perskaitė laiškus ir sveikinimus gautus nuo seimo delegatų ir svečių. Vėliau kalbėjo kun. J. Vaitekunas, Centro, apskričio ir vietinės kuopos dvasios vadas. Jis karštai ragino ir kvietė 103 kuopą dirbti ir toliau, kaip darbavosi iki šiol. Linkėjo, kad kuopa savo narių skaičiumi padidėtų, keleriopai ir, kad į Sidabrinį Vyčių seimą nusiųstų visą dešimtį savo narių. Baigęs savo kalbą kun. Vaitekunas baigė susirinkimą malda.

— „VYČIŲ NAUJOKAS“.

ŠIRDINGAI DĖKOJA...

L. Vyčių 103 kuopa ir valdyba dėkoja visiems delegatams ir svečiams už prisiųstus sveikinimus, linkėjimus ir padėkas. — 103 KUOPOS VALDYBA.

Ten

DAYTON, OHIO — COUNCIL 96

At the National Convention in Providence, R. I. our council was represented by Joe Galdickas and Joe Noreikas. Upon their successful and happy return they informed us that the next convention will be held in Dayton. The news was received enthusiastically by all our members, everyone promising to help make the Silver Jubilee Convention a success.

The Chicago Council 112 delegates, namely: Geo. Krukonis, Jos. Danta, Lillian Eurkaitis and Ann Juozaitis; and K. J. Onaitis, president of Homestead Council, paid us a brief visit on their way home from the convention. They spent several days in Dayton, and we entertained them as real Knights should.

Sunday, August 30th, our pastor Rev. Praspalus sung a solemn High Mass offering it for the youth of our parish. Council 96 made a real showing: all our members were present and received Holy Communion. In the afternoon we held our second annual picnic. We had quite a number of visitors from Springfield, Cincinnati, Columbus and Hamilton, Ohio.

Well, well, I almost forgot to tell you about our Wiener Roast which was held on August 23 near the Taylorville Dam. We had a wonderful time, and were the Wieners tasty!

Recently a bowling team has been organized by the boys of our council. They represent us in the various tournaments held throughout the city. Further, we have agreed to take part in the parish Fall Festival to be held next month. The Bingo stand will be under our supervision. — A. D. M.

WORCESTER, MASS. — 26 KUOPA

Nors retai matosi žinučių apie šios kuopos veikimą, tačiau darbo ir veikimo joje nestokoja. Dirbdama savo reikalams kuopa dažnai pasidarbuoja parapijai ir labdaringsiems tikslams. Šį rudenį yra rengiama didžiulė „Food Sale“ parapijos naudai. Spalių m. įvyks kuopos metinis balius „Harvest Dance“. Tikimės, kad jis bus pasekmingas visais atvejais.

Šiais metais ruošiamasi atgaivinti kuopos dramatinis skyrius, kuris praeity buvo vienas iš geriausių N. Anglijoj. Kuopa jau organizuoja „Bowling“ ratelį, kurio nariai žada stropiai imtis su savo oponentais.

Netruksta mums ir įvairių kliūčių, bet turime vilties kad kilnios Vyčių dvasios lydimi jas nugalėsime.

—VINCAS.

— V y t i s

**NAUJOSIOS ANGLIJOS L. VYČIŲ APSKRIČIO
PUSMETINIS SUVAŽIAVIMAS ĮVYKS
ŠV. KAZIMIERO PAR. SALĖJE, WORCESTER, MASS.
SEKMADIENĮ, RUGSĖJO M. 27, 1936**

Pradžia 1:30 po pietų

Šio apskričio kuopos yra raginamos skaitlingai dalyvauti šiame suvažiavime ir atsivežti savo pasiūlymus mūsų veikimo pagerinimui. Taip pat kviečiame ir dvasios vadus paremti šį suvažiavimą savo darbais ir patarimais.
— VINCAS KEREIŠIS, Pirm.

CHICAGO, ILLINOIS — COUNCIL 8

What if you do live in New York, — or China is your home, or you possibly find yourself in Timbuc-too, — opportunity knocks, supply yourselves with the quickest means, and spare no pains to attend the Roseland K of L Silver Jubilee celebration. It only comes once in twenty-five years!

Imagine how inconvenient it will be to attend our next Golden Jubilee, if you don't attend this one. The men with their increased bulk and beards, the bespectacled ladies with their knitting and sewing circle topics shall surely find it a disadvantage to heave their anatomies to the lilting ultra-ultra swing tunes of some certain Bungle Schnizzle Fitz.

So why wait another twenty-five years, when on this occasion:

Felix Woods will interpret the music, you will translate the dance, others will render the entertainment; the enchantingly decorated and highly adorned All Saints Ballroom will furnish a most appealing atmosphere. Our refreshment committee shall quench your thirst, our every member shall plan and figure the means to set you at ease every minute of your stay, so nobody will be a stranger to anybody else.

The many printed posters, the more numerous printed notices, the handsome and appealing pluggers, the many newspaper items, the oral announcements, the radio notices, our „walking poster men“ and our every kind of publicity stunt and endeavor has been put to practice.

Everybody will be there, — how about you?

Saturday night, September 26, 1936, 8 o'clock, at All Saints Ballroom, 10800 Wabash Avenue. 25c. in advance — 35c. at door.

MASPETH, N. J. — COUNCIL 110

During the summer months, a goodly number of our members have been lax in club activities. With the advent of the fall season, we would like to see more of these members fall in swing with the more active so that the Maspeth Knights may rise to unsoared heights in social, athletic and religious circles.

Indoor-baseball fever has certainly gripped the members of our club; the girls from our club have been following the team and helped cheer them to victory. The most outstanding and amusing game of the past month was played with the Winfield Athletic Club. After playing several innings in total darkness with the moon as our only source of light, our team emerged victorious with a score of 11—9. Splendid fielding and timely hitting in the last three games resulted in our victory. The members of the team are: Jules Lazunas, John Standish, Joe Gedris, Al. Thomas, Pete Kober, John Weswick, Charles Au-

gustinas, Bill Miller, Tony Kober, Al. Laurinitis, John Lazunas, Leon Robus, and Tony Yuniska.

A house manager to be considered a capable one must be a man who can be depended upon to keep the club-rooms tidy and presentable at all times; to use discretion in financial matters concerning the club proper; and to suggest various means of increasing the coffers of our treasury. John Standish, our new house manager has undertaken this position and to the present time is handling it commendably. Lots of luck, John.

Anne Surdak, a tried and loyal member of the Knights was married to James Reilly on Saturday, September 5th. All the luck and prosperity in ensuing years are bestowed to the newlyweds by the entire club.

Our President, Pete Cibuls has been keeping steady company for quite some time; when will the date be set Frances. At the present time there seems to be a doubt in my mind whether the girls of our club or a few male members are the best Walter Winchells, but time will tell. In regards to the popularity contest that Jersey City is sponsoring, I predict that one of the Maspeth entrants should easily win. The W.A.W. Fraternity fad seems to be growing into a solid idea. — J.M.G.

GREAT NECK, N. Y. — COUNCIL 109

The fall season has loomed up before us and with it come the many dances which we have been waiting for. I hope that I am speaking for all when I say "we are waiting for". By the way, allow me to announce that our annual dance is to be held on October 24th. We welcome all!

Our newest member, Miss Ann Gruden, has already shown her willingness to work for the interests of the club. She has accepted the position of chairman of the present dance committee, which is some job you will agree.

A fad sighs I, a fay says you, then a fad it is, and I wonder how long it will last. It seems that the younger generation (?) have taken to traversing from place to place via the bicycle. Our Mr. Johnny Masulis, Mary Lazaunik, Lillian Slaney, Frances Zorski, accompanied by Mr. Jackie Maer, can be seen scotting or scooting down the avenue. But there is an old saying, "Whatever goes up must come down", and I do hope that none of them ever experience the effects of coming down.

They say that Frances Stadulis and Anne Sosaris had company from afar and neglected to mention it to our boys. And there they were (the boys) with not a pretzel in sight.

But such is life! Little Janie Glatke going places in a popularity contest. Our president, Al. Wesey, going to work each morning at about 5:30, Charlie Yonelunas aiding the people by delivering and depositing bottles filled with children's delight via the milk truck. Need I mention that our Helen Madalize has entered the dental profession. She is known as a dentist's assistant.

And so ends the tale of the summer. We all hope for one thing, that this silly nonsense of signing silly names to respective columns of different lodges will stop. Just take a glance at all the signatures without reading the columns and notice them. Maybe they should have a club of their own and may I suggest "Nut Club" as a title.
—LIL JONATHAN.

CHICAGO, ILLINOIS — COUNCIL 5

Rugpiūčio m. 26 d. vakare šv. Mykolo Parapijos salėje įvyko draugiškas sukaktuvių vakaras adv. Konstantui Savickui, kuris dar neseniai grįžo iš Lietuvos. Susirinkusiųjų tarpe matėsi p. Savicko tėvelis, sesers ir artimi giminaičiai ir gerokas skaičius draugų. Tenka pasakyti, kad ir profesionalai skaitlingai atsilankė. Vakaro vedėjo A. Manstavičiaus pakviesti trumpas kalbas pasakė advokatai: Dobbs; Petraitis, ir "Vyties" redaktorius Lapinskas; ir daktarai: Nausėda, Stulga ir Rakauskas, A.L.R.K.F. pirmininkas. Kun. Urbonavičius ir Klebonas kun. Šaulinskas pasakė įdomias kalbas, kurias retkarčiais pajdomino savo linksmais pareiškimais.

Advokatas Savickas tą vakarą netik papasakojo, ką jis matė ir girdėjo Lietuvoj ir Rusijoje, bet taip pat parodė visą rinkinį labai gražiai išdrožintų medžio darbėlių. Matyt, kad Konstantas kiekvieną laisvą valandėlę tinkamai sunaudojo.

Po formalės vakaro dalies buvo šokiai, ir kiekvienas atsilankęs turėjo progos asmeniniai pasikalbėti su p. Savicku ir išgirsti daug gerų įspūdžių gautų Lietuvoj.

Adv. K. Savickus grįžęs Chicagon vėl užsiima advokatura. Jo naujas ofisas yra vidurmiesty: 32 West Randolph St., Suite 1306. Linkime jaunam ir energingam Vyčiui ir darbuotojui daug pasisekimo jo darbuose.

—ŠIAURĖS ŽVAIGŽDĖ.

CHICAGO, ILL. — COUNCIL 24

No doubt, dear friends, you have missed us. Therefore, we shall try to make up for lost time by writing of things gone by, some things we are doing, and things to come.

First of all, there was the membership drive conducted by the center. Our council won third place and the resultant prize. The new members signed up during this drive were Ray Jackstis, Ed. Jackstis, Walter "Red" Misevich, Roman Zaļatoris, Stan Zaur, and Frankie Petrutis. As third place winners, we were to receive a trophy, but in a conference with the center secretary, Mrs. Monica Z. Peters, it was decided to make the third place prize something more useful—s-o-o-o, we got a five dollar bill which the council has decided to apply on the purchase of a radio for the club room. The council purchased a regulation ping-pong table some time before. This, together with the new ping-pong set purchased these last days, ough to bring the ping-pong fans down regularly. Now, if you can only scrape together a little more furniture, and nicer, we should be able to make our club room as cosy as any. With a little effort it wasn't so hard to get new members—the problem is to keep them on our rosters and have them bring in new members.

August 9th (Boy! How long ago that seems now!) most of the boys and girls got up bright and early and trudged down to 23rd Place, where they found a beautiful (well, it wasn't an old model) bus awaiting. The bus finally left for Bluff Lake with a load of 16 members aboard. And places for 32 on the bus! You can imagine the fun that was had—there was one whole seat for every person aboard. Before noon the boys and girls were already swimming in Bluff Lake. Early in the afternoon three carloads came out, raising the total to about 30 council members. It seems the refreshment stand was too inviting to some of the members, for they got very tired in a short while. About 4 P. M. who should drop out but the council's spiritual advisor, Fr. M. Urbonavicius. Swimming, playing softball, etc.,

it wasn't long before darkness came creeping up — just in time, too, because storm clouds and a miniature tornado were approaching swiftly. No sooner had the bus door closed on the last of the passengers, when down came the rain! Father Urbonavicius had just left for Powers Lake, Wis!

Because of the rain we didn't get much fresh air on the way back, but we did see some beautiful electrical displays in the form of lightning. After what seemed hours and hours of travel, we finally came to a stop in front of "Draugas" building.

Those who attended say that they really enjoyed the outing, which, after all, is the most important thing — that of pleasing the people all the time. The council has gone into the red on the bus outing. Now we must decide: what to do, to replenish the funds?

A dance committee has been chosen some time ago. Now they got together and decided to go about this thing in earnest. All of which is well by the announcement that K of L Council 24 is sponsoring a Fall Dance at the Hotel Del Prado, October 17th.

At a special meeting September 1st, there were quite a few complaints about the proposed dance being held in a hotel. It was impressed upon the complaints that it was time the Lithuanian youth, especially K of L Councils, became accustomed to something better than just neighborhood dance halls — at least once a year. So, let's get together on this dance and make this one a real success.

The last note from our council is a rather tragic one. Alex Storm, Jr., one of the council's newer members, met his death in a shooting gallery August 28th. Council paid its tribute by sending a floral wreath and a Holy Mass card.

—PAL.

SVEIKINAME VARDINIŲ PROGA

KUN. MYKOLAS URBONAVIČIUS,
Aušros Vartų parapijos klebonas, L. Vyčių Chicagos
Apskričio Dvasios Vadas, uolus jaunimo reikalų remėjas.

BROOKLYN, N. Y. — COUNCIL 41

For the benefit of those members who do not know, we have a new regulation size Ping-Pong Table and urge them to come down and try it out. We might also mention that our Radio has finally been repaired.

We regret very much that Al. Rogers was quite peeved over the article printed about him in our previous issue. We are extremely sorry Al., but you can rest assured that we did not by any means wish to offend you and will be a little more careful in the future.

We once again want to mention that Tony Buzas our house man is certainly on the job. Keep up the good work, Tony.

We are certainly proud of Tony Mazeika of our Council who has been re-elected President of our entire organization. Congratulations and lots of luck, Tony.

We decided at our last meeting to hold our annual Ping-Pong Tournament on October 5th and 8th. The Girl's Tournament will take place on Monday the 5th and the Men's on Thursday the 8th. We therefore suggest that everyone practice up.

We regret very much to state that Konnie Kaslauskas our Sport Manager, has injured his right hand, and at present is in St. Catherine's Hospital. We wish Konnie a speedy recovery and hope to see him back with us real soon.

—“A COUPLE OF BLONDES”.

JERSEY CITY — COUNCIL 124 — HIGH-LIGHTS

What a rousing meeting September ushered in upon us. First, we had a full house in attendance. Naturally, the members are to be congratulated for their whole-hearted response to our plea, “not to let us down”. Secondly, we had many new faces, which fact indicates that our regulars are becoming better salesmen by informing their friends and neighbors of our active “goings-on”.

September marks the beginning of our Fall activities and we look forward to many new members joining our ranks. The dues, surely, are not excessive and there are no aggravating and burdensome assessments. Yet, a good time is had by all. Therefor won't more of our younger set climb on the band-wagon? The more, the merrier.

October the 17th is not far off. The committee has everything set for the big nite, nothing has been omitted to make this affair one of the greatest that council 124 has ever sponsored. But we cannot do it all. You must do your share. Get in the swing... get the spirit of this affair... get your tickets... assist your committee to make this a gala affair in the history of the council. It is your privilege... it is your duty. Don't forget Saturday, October 17th in the Ukrainian two ballrooms 158 Mercer St. We have arranged to have the best of music for continuous dancing. Royal Commanders is well known and made an enviable reputation, just completing a successful season at Lake Mohawk Leading Country Club. Then the climax of the evening, as amidst breathless silence the name of the fortunate winner of the Popularity Contest, is announced to our beautiful girls who took part in this contest...

—CHARLES E. BASON.

V y t i s —

HARRISON—KEARNY, N. J. — COUNCIL 90

Our Fall Season opens officially on October 10 when we will hold our Cabaret and Dance at the Casino Ballroom in Harrison. The music will be furnished by our member Johnny Mack and his “Royal Commanders”. Since our ladies insisted for a semi-formal dance, so it shall be. Come with your latest gowns and tuxedos. The committee in charge, is one of the youngest we've ever had. Let's give them a real hand and make the affair a success.

Then comes the time to send our congratulations to Charles Desker who persuaded our former recording secretary Miss Sue Velyvis to become his wife. The exchange of promises “to love, honor, and obey” will take place on Sunday, October 18th. Best wishes and lots of luck!

If anyone has a dictionary which gives the most modern definition of “co-operation”, please forward same to the members of Council 90. Recently our House Committee couldn't get the members to stay for socials, even though coffee, cake, refreshments and amusements were promised. We trust that the change in seasons will cause an appropriate change in the desires of our members.

Many lodges seem to like our town, but recently Paterson has been gaining in popularity. Say you landlords, can't you move them out to our town?!

I'll be seeing you — October 10th. —C...K.

ATHOL, MASS. — COUNCIL 10

Invitations have been sent far and wide for the mammoth clambake and corn-roast our council is giving the first part of September. The committee in charge is Paul Shatos, Martha Nevadonsky, Albino Salkauskas, Stella Burba, Vyto Dargelis, Anthony Talakowski, Mary Judiski, Frank Judiski, Charles Strapakas, Antena Andrews, Natalie Morris, Ailce Morkins, Anthony Lasavich, and Margaret Davidonis. Our chairman for this affair wishes to announce that he will surprise all who attend with his special dish — “Clams a' la Shatos.”

Pete Stone is busy these days racking his brains looking for a place for our annual mystery ride to end up at. We'll leave it to your tactful judgment, Pete.

Our second picnic did not prove to be much of a success as far as finances were concerned, but judging from the large crowd we did have, one must at least say it was a huge social success.

Plans are being made for a huge reception and welcome home party for our spiritual advisor, Father Juraitis, who is returning home next month after a three months' stay in Lithuania. Our officers will represent our organization in this affair.

Certain things that have been coming up can't help but make one play Walter Winchell. Take for instance, the collapse of that piece of furniture at the Worcester picnic. Was it Betty, Polly, or Marion, that fell so hard for that charming person from Providence? Who is the young gentleman from Worcester that does all his campaigning on the top of a soap box. We'll surely support you this fall, Soap-box! Reddy, our president, has been learning new dance steps so that he can keep up with the march of time — or is it Winnie?

So adieu until next time.

—“MARGIE”.

Thirteen

HARTFORD, CONN. — 6 KUOPA

Ši mėnesį nerašysiu, ką Hartford'o Vyčiai veikia, ar kaip sekasi romansai, bet trumpai parašysiu apie mūsų geradėjus. Kartu noriu viešai Hartford Vyčių vardu padėkoti visiems, kurie savo parama ir geru patarimu padeda musiškiams.

Pirmutinis, ir galima sakyti geriausiai žinomas iš tų rėmėjų, tai mūsų gerbiamas Klebonas kun. Jonas Ambotas. Po jo kunigiškais rubais slepiasi tikra Vyčių širdis. Vyčiai, anot kun. Amboto, stengiasi daryti kas gera ir tobulesnio vengdami kas yra bloga. Užtat ne dyvai, kad visi Vyčiai su širdingu jausmu sako: „Lai Dievas duoda, kad Klebonas Ambotas būtų su mumis per ilgiausius metus“.

Kitas gerai žinomas ir numylėtas žmogus, kuris pats nepriklauso prie Vyčių, bet jo vardas vistiek skamba garsiai, yra Antanas Mašotas. Jo šeši sūnai priklausė ar priklauso prie Vyčių. Visi tėvo ir motinos išauklėti tikrai Lietuviškai ir pasižymėję Vyčių reikaluose. Ir dabar, Antanas Mašotas, nors ne toks jaunas, vis neatsilieka, ir lankosi į mūsų parengimus.

Kitas Vyčių numylėtas asmuo be kurio būtų sunku apseiti, tai senas Vytis, bet dar apijaunis žmogus, tai Petras Mikalauskas, gerai žinomas kaip „profesor“. Jis yra mokyklos ir Vyčių kambarių prižiūrėtojas. Jis linksmas ir niekad neatsisako Vyčiams padėti kokiam reikale. Sunku ištikrūjų būtų apsiesti be „profesoriaus“ ir jo žmonos.

Vienas iš „charter members“ ir iš pirmiausių pirmininkų yra Andriejus Pateckis, daug veikęs mūsų Vyčiams. Retai dabar matome jį, bet visad džiaugiamės jo atsilankymu.

Hartfordas ištikrūjų laimingas, kad turi Vyčių rėmėjų. Aš galėčiau daug daugiau parašyti apie mūsų draugus, bet užimtų visą šį laikraštį, tai noriu tikrai padėkavoti Shagėms, Kripams, Pugžliams, Labeskiams, ir Mončiūnams, ir visiems tiems kurie mus rėmė praėjusioje, dabar, ir gal ateityje.

Delegatai ir svečiai parvažiavę iš seimo, daug kalbėjo apie jų priėmimą. Taigi visi dėkoja Providence kuopai iš širdies gilumos už malonų priėmimą ir vaišinimą. —VYTIS.

NEW YORK — COUNCIL 12

Here we are back in print again after a few months of lazy vacationing. Although the summer months were more or less socially inactive as to Council activities, they were replete with picnics, swimming-parties, boat-rides and other hot weather events. But now with the coming of cooler weather we are off again on our round of club socials. Our committees have planned a card and beer party for this month, a Hallowe'en Party for October, and of course our big annual dance in November. But more about these affairs later.

Council 12 extends its deepest sympathy to our beloved Pastor and Spiritual Adviser Father Shestokas, who under-went a serious operation recently. Our prayers are with him and we hope and pray that he will soon be well again.

CLUBSERVATION:

“Mule” Mortak, who has been lifeguarding at a popular summer resort, returned with such a heavy coat (of tan) that it should keep him warm all winter.

Fourteen

Pete is seriously thinking of registering in Brooklyn for the coming election. (I wonder what the attraction is out there?).

Johnny Wainis certainly learned how to “spic” Spanish after making several trips to South and Central America.

I wonder if there is any truth to the rumor that Joe and Ann have decided that “two can live as cheaply as one”.

Our ping-pong table is still proving to be the most popular attraction. Some of the girls have certainly developed into championship material, and they are wondering when the next District Tournament will be held.

“THE SHADDER.”

SOUTH WORCESTER, MASS. — COUNCIL 116

With the return of school days and greater social activity Council 116 starts its program for the coming year. Fifty young men and ladies are prepared to win their old distinction of being the largest K of L council in the United States.

At our last meeting we initiated seven new members; the Misses: Ann and Helen Andrews, Madeline and Helen Lapinskas; and Albert Metric, Raymond and Vincent Gaspar. Our Spiritual Adv. Fr. Vasys welcomed them into our fold and gave us a talk on Lithuanianism, recalling many a striking episode from the life of our Knights. Geo. Dubickas, Adam Kvedauskas, J. Lakus and Miss Metrick gave short talk also. After the meeting we had the pleasure of receiving “German” Wieners, and Lithuanian sauerkraut and boiled potatoes, and glass of “alaus”. Everyone present had a good time.

We wish to express our thanks to Julia Metrick and Molly Manasas for their splendid cooking. Of course, the bartenders: T. Stoskus, G. Dubickas and J. Lakus, cannot be forgotten.

Last month, if I recall correctly, our council went to Boston for a day of Deep fishing. That was a day of real events. Yours truly and Florence Manasas got on the wrong boat. Tom Stoskus caught the first and biggest fish, and thus won the prize. Tessie Kazlauskas caught the smallest. Our sympathy goes to F. Rainis, Joe Bielan and S. Dubickas — they were overcome by sea-sickness.

The Knights and other clubs of our parish rendered their services at the annual picnic. The people think that it was the most successful picnic in the history of our parish.

Sunday, September 13th a trio from our council rode over to Mount Grace where they joined the Athol Knights in the merry making.

Here is some sport news! The “Guzzlers” defeated the “Sea Bass” in a softball game by 13—12. Thanks to Mr. Razvadauskas and his umpire! The Worcesterites defeated Atholites in a three men horse race. As yet we did not discover whether any best were placed...

Until next month, adieu my friends. —GEO. MoDo.

— V y t i s

SENIAUSIA LIETUVOJE PARAPIJA

Ūkmergės parapija yra viena septynių tų parapijų, kurios buvo įsteigtos pirmaisiais Lietuvos apkrikštijimo metais. Tais pačiais, 1386 metais Ūkmergėje šv. Petro ir Povilo garbei buvo statoma katalikų bažnyčia. Taigi, šiemet nuo Ūkmergės parapijos įsteigimo sueina 550 metų. Pirmosios Ūkmergės bažnyčios fundatoriais buvo Jogaila su Jadvyga. Įsisteigusiai parapijai Jogaila tuomet iš jam Ūkmergės mieste priklausančios žemės padovanojo 60 hektarų.

VYTAUTO KANUOLĖ

Sovietų Rusijos laikraštis „Izvestija“ praneša, kad sename mieste Porchove atidarytas istorinis muziejus, kuriame surinkti dokumentai, liečią 600 metų miesto istoriją. Mokslininkai tiria Porchovo tvirtovės liekanas. Tvirtovės istorija labai įdomi. 1428 metais Vytautas apgulė Porchovą. Lietuviai turėjo labai didelę kanuolę „kuosą“, kurią pagamino vokiečių meisteris. Pasak metraštininko, kanuolę vežė 40 arklių. Kanuolės sviedinys pramušė tvirtovės bokštą ir bažnyčią, bet paleidęs šūvį kanuolininkas pats buvo užmuštas. Porchoviečiai sumokėjo Vytautui duoklę ir jis iš Porchovo pasitraukė, palikdamas tenai tą kanuolę. — „V. R.“

IR KIŠENVAGIAI Į OLIMPIADĄ

Austrijos pasienio policija Salzburge prieš kiek laiko buvo suėmusi keturis tarptautinio masto kišenvagių, kurie iš Budapešto per Austriją vyko į Berlyną. Suimti jie pasisakė važiuavę į olimpiadą, kur tikėjėsi žmonių spūstyje gero „biznio“. Deja, keli iš jų turėjo padirbtus pasus ir dėl to įkliuvo. Pasirodė, kad visi paukšteliai buvę budapeštiečiai.

B. DRANGELIENĖ-DARLYS TURĖJO UŽDAINUOTI... TRAUKINYJE

Šiomis dienomis su dabar viešnia Lietuvoje Amerikos lietuvaite dainininke B. Drangeliene-Darlys, jai bevažiuojant traukiniu į Latviją, atsitiko toks įvykis.

Lietuvos — Latvijos pasienyje, jau įvažiuavus į Latvijos teritoriją, latvių muitininkas pradėjo tikrinti jos lagaminą. Muitininkui kažkodėl atrodė įtartina, kodėl B. Drangeliene vežasi tiek daug (jų buvo iš viso 6) skrybėlių. Jis pareiškė, kad skrybėles teks apmuitinti, nes jos tikriausiai yra skirtos prADVAVIMUI. Dainininkė latviškai nekalba, todėl jai labai sunku buvo įrodyti, kad visos skrybėlės yra skiriamos jos pačios reikalams, o apie pardavimą tai negali būti ir kalbos. Laimei, kartu važiuojo dirigentas B. Dvarionas. Jis muitininkui paaiškino, kad skrybėlių savininkė yra dainininkė ir vyksta į Rygą gastrolėms. Muitininkas vistiek dar netikėjo. B. Drangeliene, matydama, kad nieko gero iš tų ginčų nebus... uždainavo. Dainavimas buvo toks puikus ir netikėtas, kad muitininkui nieko daugiau nebeliko, o tik dainininkės atsiprašyti ir palinkėti jai geros sekmes Rygos gastrolėse.

„TAUTA“ RAŠO APIE VYČIŲ SEIMĄ

Išėjo jau 4-tas TAUTOS nr. Kaip ir pirmieji 3, taip ir šis nr. įdomus, rimtas. 3-is nr. buvo skirtas Marijanapolio Kolegijai.

Šis nr. plačiai aprašo Amerikos Lietuvių Legijoną ir įvairius šios vasaros seimus. Gražiai aprašytas Vyčių seimas ir puikus vyčių pasirodymas. Tautinių ir kultūrinių reikalų svarstymas, poezijos rinkinys, apysaka, įvairybės, bendros žinios iš Lietuvos, Amerikos ir kitų kraštų sudaro įvairų rimtą turinį.

Nuo 4-to nr. žurnalas nupigintas, atskiras nr. parduodama po 20 cn.

Linkime žurnalui ir toliau laikytis šios krypties.

KOMIKAI GYVENA ILGAI

Anglijos mokytojas Mathews paskelbė įdomią statistiką apie atskirų profesijų atstovų vidutinį amžių. Pasak jį, ilgiausiai gyveną dvasininkai ir provincijos gydytojai. Toliau eina artistai, iš kurių ilgiausiai gyveną komikai.

Tvirtinimas, kad artistai gyveną, palyginti, ilgai, daugelį, tur būt, nustebins. Juk iki šiol buvo tikėta, kad artistai dėl didelio nervų įtempimo scenoje turi gyventi trumpiau, negu kitų ramesnių profesijų žmonės. Pasirodo, kad kaip tik tas didesnis nervų įtempimas ir įgalina artistus gyventi ilgiau ir be laiko nepasendina.

ŽVIRBLIŲ KIAUŠINIAI — SKANUMYNAS

Vienas Paryžiaus restoranas paskelbė suradęs skanumynų mėgėjams naujieną — žvirblių kiaušinius. Paryžiečiai, būdami dideliais smaližiais, naujiena susidomėjo. Vienas kitas prasarė, kad žvirblių kiaušiniai iš tikrųjų neblogas daiktas. Palyginti per trumpą laiką žvirblių kiaušinių valgymu užsikrėtė visas Paryžius. Visų geresnių restoranų savininkai dabar suka galvas, negalėdami sugalvoti, iš kur žvirblių kiaušinių gauti.

100 METŲ KAIP GAMINAMOS DIRBTINĖS AKYS

Šiais metais suėjo 100 metų, kai pradėta gaminti dirbtines stiklines akis. Per eilę metų ši gamyba kiek patobulėjo, kad dirbtinę akį kartais sunku atskirti nuo tikrosios.

Geriausios dirbtinės akys gaminamos Vokietijoje. Ten yra specialus dirbtuvių akių fabrikas, kuriame dirba prityrę šioj srity meisteriai.

EIK PĖSČIA!

Čigonas joja raitas, pagavo už kaklo blusą ir ją mesdamas sako:

— Ot biaurybė, nenorėjai raita joti, tai dabar eik sau pėsčia..

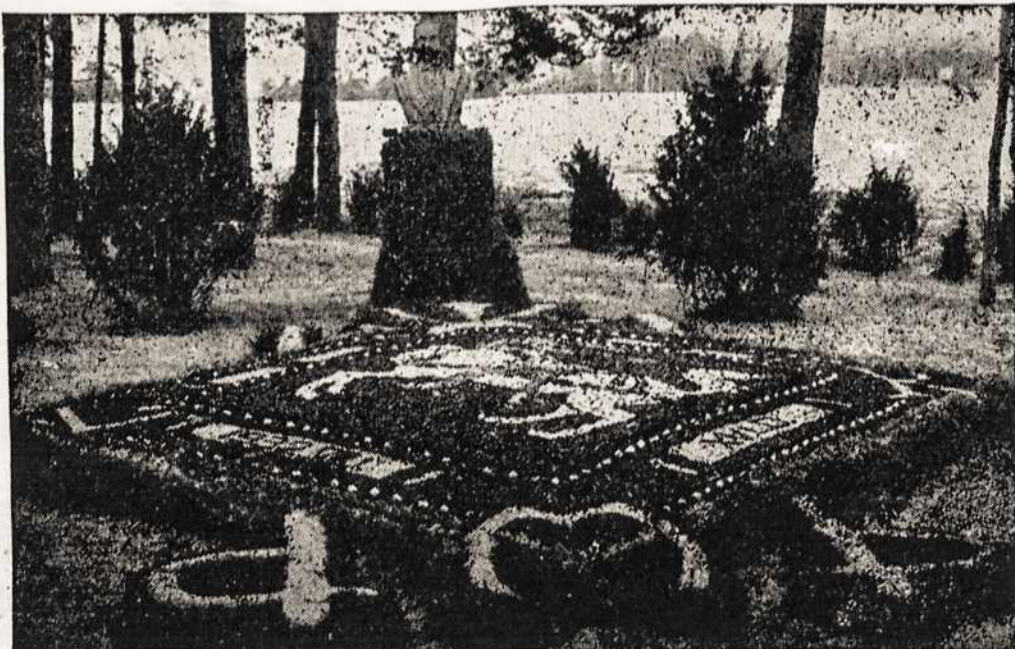
Lietuvių Kalba Columbia Univer-
sitate. Pradedant rugsėjo m. 28 d.
Columbia Universitete bus dėstoma
lietuvių kalba ir lietuvių literatūra.
Visoms pamokoms vadovaus Dr.
Juozas J. Rimavičius (Raymond).
Kiekvienas lietuvis gyvenantis ar-
čiau New York turėtų šia auksine
proga pasinaudoti ir gerai išmokti
lietuvių kalbos.

Pasirodė „JAUNIMAS“. Tai nau-
jas Amerikos lietuvių jaunimo dvi
savaitinis 4 puslapių laikraštis, ku-
ris, beveik, visas yra anglų kalboje.
Redaktorium yra Juozas Poška. Ten-
ka pasakyti, kad „Jaunimas“ yra
užsibrėžęs Amerikos jaunimo reika-
lus svarstyti anglų kalba. Reikia
pasakyti, kad apie tokį laikraštį
daug buvo kalbėta, rašyta, bet nie-
ko nepadaryta. Linkime „Jaunimo“
leidėjams ko geriausių pasekmių
naujai užsibrėžtame darbe.

„Dainuok“ tai vardas naujai iš-
leisto dainų rinkinio, kurį paruošė
komp. Antanas Vanagaitis. Šis pui-
kus rinkinys 25 dainelių su gaido-
jais skirtas pradžios mokykloms.
Patartina mokytojams lietuviškų
jaunimo chorų įsigyti. Su užsaky-
mais kreipkitės: 6812 S. Western
Avenue, Chicago, Ill.

PRADĖJO VEIKTI SEIMAS

Rugsėjo m. 1 d. Kaune įvyko iš-
kilmingas Lietuvos Seimo atidary-
mas. Į iškilmingą pasėdį buvo at-
vykęs Valstybės Prezidentas Anta-
nas Smetona, pasakęs turiningą kal-
bą. Posėdyje dalyvavo 47 Seimo at-
stovai; davę iškilmingą priesaiką Iš
visos Lietuvos Seime yra 49 atsto-
vai.

LIETUVOS KARIŲ STOVYKLOS PAGRAŽINIMAS,
padarytas iš miškuose ir laukuose randamų akmenėlių,
smėlio ir t. t.

ŠIAURĖS AMERIKA TURI 128.000.000 GYVENTOJŲ

Nei viena pasaulio šalis taip stai-
giai neprogresavo ir didėjo gyvento-
jų skaičiumi, kaip Amerika. Ku-
riantis Šiaurės Amerikos suvieny-
toms valstybėms, tai yra 1810 me-
tais, gyventojų skaičius buvo
7.239.881, o jau už 100 metų, t. y.
1910 metais gyventojų turėjo
91.973.266, o dabar jų skaičius sie-
kia 127½ milijonų.

ISPANIJOJE „IŠALO“ PUSĖ MILIJONŲ LIETUVOS LITŲ

Nors su Ispanija Lietuva didesnių
prekybinių santykių ir neturėjo, ta-
čiau kasmet lietuviškos firmos ten
parduodavo celulozės maždaug 5
milijonų litų sumai. Dabar Ispani-
joje kilus vidaus karui, vietinės pre-
kybinės firmos, kurios pirkdavo ce-
lulozę, liko skolingos Lietuvos fir-
moms pusę milijono litų. Už tas
firmas yra garantavusi Ispanijos
vyriausybė. Lietuvos pirkliai daro
žygių atgauti iš ten „išalusius“ pi-
nigus.

RADO ŽMOGAUS KAULUS 5000 METŲ SENUMO

Šiomis dienomis ties Birštonu, de-
šiniame Nemuno krante rasta suak-
menėjusių žmogaus kaulų ir viena
suakmenėjus žuvis. Mokslininkai
tvirtina, kad šie radiniai turi apie
5000 metų senumo. Nesenai toje pa-
čioje vietoje buvo rasta keletas įvai-
rių senoviškų pinigų.

THE BEST THERE IS

The best law — The Golden
Rule.

The best education — Self-know-
ledge.

The best philosophy — A con-
tented mind.

The best theology — A pure and
beneficent life.

The best war — To war against
one's weakness.

The best medicine — Cheerfulness
and temperance.

The best music — The laughter
of an innocent child.

The best science — Extracting
sunshine from a cloudy day.

The best journalism — Printing
the true and beautiful on memory's
tablet.

The best telegraphing — Flashing
a ray of sunshine into a gloomy
heart.

The best biography — That life
which writes charity in the largest
letters.

The best mathematics — That
which doubles the joy and divides
the most sorrows.

The best navigation — Steering
clear of the lacerating rocks of
personal contention.

The best diplomacy — Effecting a
treaty of peace with one's own con-
science.

The best engineering — Building
a bridge of faith over the river of
death.

—Pennsylvania School Journal.

CAPITOL ODDITIES

The Capitol has no street address,
but has an exact geographic loca-
tion.

It is the zero point in the city
from which street numbering starts.

During the Civil war there was
a bakery in the basement.

The great rotunda frieze is still
unfinished due to Civil war feeling.

Illumination of the exterior of
the Capitol dome originated as a
patriotic act during the World war
and now serves as a guide to flyers.

—“THE PATHFINDER”.

Discover Copper Mine 3,000 Years Old

KIELCE, Poland. A copper mine
which is said to be 3,000 years old
has been discovered here. The works
are in a good state of preservation
and implements and tools have been
found. Engravings of the planetary
system and inscriptions decorate
many of the galleries.

HUMOR

JUOKELIAI

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

BE GALO...

— Iškišk tamsta savo liežuvėlį, truputį labiau, — sako gydytojas atėjusiai pas jį ligonei, — dar, dar daugiau...

— Ką tamsta, daktare! — sušuko ligonė, — tamsta manai, kad moters liežuvis be galo...

NE PAGAL METŲ

Šykštus turtuolis pasikvietė keletą žmonių pietų ir po pietų pasakė juos pavaišinsias labai geru vynu, kuris virš dvidešimtis metų stovėjo rūsy. Ir tikrai tarnas padavė pusbutelį geriausio maderos.

— Ką, nejaugi tas mažytis butelis turi dvidešimtis metų? — sušuko vienas svečias.

— Mažiausia dvidešimts metų — atsakė šeimininkas.

— Permažas pagal savo metų!...

PASAKĖ

Jaunas vyrukas atėjo į kriminalinę policiją ir sako:

— Jeigu mane pavaišinsite gera vakariene ir duosite gerai išsigerti, tai aš jums pasakysiu kur litus dirda, nes aš žinau.

Policininkas nusidžiaugė.

— Einam greičiau į restoraną.

Vyrukas privalgė, prigėrė.

— Tai greičiau sakyk, — nekantrauja policininkas.

— Popierinius Čeko-Slovakijoje, o sidabrinčius Anglijoje, — atsakė vyrukas.

KLIŪTIS

Kunigas po pamokslo perskaitė, kas priima moterystės sakramentą, ir sako: „Jei kas žino kokių kliūčių, tepraneša“.

Po pamaldų, beeinantį kunigą iš bažnyčios, pasitinka tūlas vyrukas, paukštelį į ranką ir tyli.

— Ką sakysi brolau? — klausia kunigas.

— Tėveli, aš... aš... žinau kliūtį.

— Kam, kokią kliūtį?

An old ducky was sent to the hospital and one of his nurses put a thermometer in his mouth, to take his temperature. Presently, when the doctor made his rounds, he asked:

“Well, Mose, have you had any nourishment?”

“A lady done gimme a piece of glass to suck on, boss, but I’s still pow’ful hungry”.

The doctor was questioning the new nurse about her latest patient.

“Have you kept a chart of his progress?”

The nurse blushingly replied,

„No, but I can show you my diary”.

A Frenchman, invited to attend a “silver wedding”, made inquiry as to what the term meant.

“Oh,” answered his host, “that means the couple have lived together for twenty-five years”.

“Ah,” exclaimed the Frenchman, enthusiastically, “how charming! And now they are going to be married.”

Frank — You’re the only girl in the whole wide world for me.

Sylvia — Nonsense; only man ever said that and told the truth.

Frank — Who was it?

Sylvia — Adam.

Storekeeper — What kind of soap do you want, my boy?

Henry — Just any kind that’s got lots of perfume in it so’s Ma kin smell it and won’t make me wash all over again.

Guppy — And it is isn’t the first time you’ve burned me with your soup.

Mrs. Guppy — Hereafter, why don’t you stick your thumb in it like the waiters do in the restaurant?

Husband (hearing burglars downstairs) — Sh-h, dear. This is going to be a battle of brains.

Wifey — How brave of you, dear, to go unarmed.

ANGLIŠKAS—LIETUVIŠKAS ŽODYNAS

horseshoe	— pasaga
hospital	— ligoninė
map	— žemėlapis
measure	— matas
to measure	— matuoti
menu	— valgiaraštis, patiekalų sąrašas
mushroom	— kremblys, dūdis
mustard	— garstyčios, garsvyčios
nail	— vinis
namesday	— vardinės, vardadienis
neck tie	— kaklaraištis, perkaklis
nut (mechanical)	— veržlė, sraigė
onion	— svogūnas
pail	— kibiras
painter (artist)	— tapytojas
pan (for frying)	— spargintuvė, spirgintuvė, keptuvė, lenkelė
paralysis	— stabligė
partridge	— akėtukė, slampa
pavement	— grindinys
pencil	— pieštukas
perfume	— kvėpalai
pillow	— priegalvis, pogalvis, pagalvis
plate (a dish)	— lėkštė
to play	— žaisti
plow	— arklas
pocket	— dėklė
pocketbook	— pinigė
porch	— priėngis, priėbutis, pringis, priėnamis, lievenys
pump	— siurblys
rail	— bėgis
razor	— skustuvas
rekord (for phonograph)	— plokštelė
rent	— nuoma
rheumatism	— saugėla
salve	— tepalas
sandwich	— sumuštinė
sauce	— padažas, dažalas, dažinys
sausage	— dešra
sawmill	— lentpiuvė
screw	— sraigtas
shark	— ryklis
shingle	— skiedra
sister-in-law	— svainė
sock, stocking	— kojinė
soul	— siela
soup	— sriuba, viralas
spot	— dėmė
stairs	— laiptai
stallion	— eržilas
sugar bowl	— cukrinė
suspenders	— petnešos
sweater	— megztinis, nertinis
table cloth	— staltiesė
tar	— derva
tavern, saloon	— smuklė
tie	— pabėgis
tile	— stiegėlė
towel	— rankšluostis
toy	— žaislas

—PR. ZDANKUS.

HAVE YOUR ---

- TICKETS
- PLUGGERS
- PROGRAMS
- POSTERS
- LETTERHEADS
- ENVELOPES
- BUSINESS CARDS
- STATEMENTS
- BOOKLETS

PRINTED AT

K of L Press

4736 South Wood Street

Chicago, Ill.

LAfayette 6298

K of L CALENDAR

COUNCIL 24

FALL DANCE

October 17, 1936

HOTEL DEL PRADO
Chicago, Ill.

—x—

COUNCIL 90

ANNUAL FALL CABARET AND
DANCE

October 10, 1936

NEW CASINO BALLROOM
56-58 Harrison Avenue,
Harrison, N. J.

—x—

COUNCIL 124

Seventh Annual Fall Dance

October 17, 1936

UKRAINIAN BALLROOM
158 Mercer St.,
JERSEY CITY, N. J.

COUNCIL 96

HALLOWE'EN DANCE

October 24, 1936

DAYTON, OHIO

CICERO K of L COUNCIL 14

THANKSGIVING EVE. DANCE

November 25, 1936

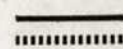
ST. ANTHONY'S PARISH HALL
15th St. and 49th Ct.

BALDUS PIRKITE ROOSEVELT FURNITURE COMPANY

J. P. BERTULIS

PAS MUS BALDUS PERKASI —
VISI CHICAGOS LIETUVIAI —
UŽ TAI, KAD ČIA GAUNA KĄ
JIE NORI!

ROOSEVELT
FURNITURE
COMPANY

2310 W. Roosevelt Road

Chicago, Ill.

M. P. JOVARAUSKAS